

รายงานสหกิจศึกษาฉบับสมบูรณ์

รถนำทางอัตโนมัติเพื่อสนับสนุนการผลิตสายการประกอบ

AUTOMATED GUIDED VEHICLE FOR SUPPORTING ASSEMBLY LINES

ธีรภัทร รัตนะโชติวงศ์

ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561

รายงานสหกิจศึกษาฉบับสมบูรณ์

รณำทางอัตโนมัติเพื่อสนับสนุนการผลิตสายการประกอบ
AUTOMATED GUIDED VEHICLE FOR SUPPORTING ASSEMBLY LINES

ธีรภัทร รัตนะโชติวงศ์

ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ	ร่นำทางอัตโนมัติเพื่อสนับสนุนการผลิตสายการประกอบ
นักศึกษา	นายธีรภัทร รัตนะโชติวงศ์
ภาควิชา	วิศวกรรมการวัดและควบคุม
อาจารย์นิเทศ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล มณีรัตน์
ผู้นิเทศงาน	นายประทักษ์ อัคระสาระกุล
สถานประกอบการ	บริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด โรงงานระยอง

บทคัดย่อ

โครงการนี้ได้ศึกษาและออกแบบรถขนของที่มีระบบนำทางอัตโนมัติ (Automated Guided Vehicle : AGV) เพื่อใช้ในการเกี่ยวลวดใต้รถเข็นขนส่งวัสดุ โดยโครงสร้างเอจิวออกแบบเป็นแบบ 3 ล้อ โดยมีล้อหน้า 1 ล้อซึ่งมีมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงเป็นตัวบังคับทิศทางของรถ และมีมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงอีก 1 ตัวเป็นตัวขับเคลื่อนล้อหลัง 2 ล้อแบบการส่งกำลังแบบสายพาน โดยใช้ระบบการนำร่องแบบใช้แทปส์ตีเส้นบนพื้นซึ่งใช้พีแอลซีเป็นตัวควบคุมการทำงานของรถเอจิว โดยรถเอจิวนี้ผลิตขึ้นเพื่อมีจุดประสงค์ในการลดภาระการขนส่งวัสดุที่ได้ผ่านกระบวนการทางเครื่องจักรมาแล้วขนส่งต่อมายังส่วนสายงานการประกอบ เพื่อจะนำชิ้นส่วนต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

คำสำคัญ : รถเอจิว, ระบบพีแอลซี

Project Title: Automated Guided Vehicle For Supporting Assembly Lines
Student: Mr. Teerapat Ratanachotiwiwong
Department: Instrumentation and Control Engineering
Advisor: Assistant Professor Dr. Noppadol Maneerat
Mentor: Mr. Pratak Akkasarakul
Company: SMC (Thailand) Co., Ltd.

ABSTRACT

This project is to study and design the system of Automated Guided Vehicle (AGV). The AGV has 3 wheels. Steering wheel in the front of AGV is used DC Motor for turning. 24V DC motor is used to driving rear 2 wheels with belt. The AGV used the color tape for navigation. Programmable Logic Control (PLC) is used to control AGV. The project purpose is to decrease human labor for the materials transfer from machining department to the assembly lines.

Keywords : Automated Guided Vehicle (AGV), Programmable Logic Control (PLC)

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยและการศึกษาโครงการสหกิจศึกษาในครั้งนี้ สามารถดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้จัดทำขอขอบคุณ อาจารย์นิเทศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล มณีรัตน์ และบริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด ที่มอบโอกาสในการเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษาได้ทำงาน และทำโครงการที่ให้ประสบการณ์จริงในการทำงาน ตลอดระยะเวลา 21 สัปดาห์

ขอกราบขอบพระคุณท่านคณาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุมที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในแขนงต่างๆ ตลอดระยะเวลา 4 ปี จนสามารถศึกษาการดำเนินงานในการวิจัยครั้งนี้ได้

ขอขอบคุณบริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด ที่ให้โอกาสในการเข้าศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานจริงในสถานประกอบการ ขอขอบคุณบุคลากรในบริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด โรงงานระยองที่ให้ความรู้ในการทำโครงการทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ตลอดจนคำปรึกษาต่างๆ ในประสบการณ์การทำงานและสุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นายณัฐพล พันธุ์ใหญ่ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าบัณฑิตวิทยาลัยเทคนิคพะเยา สถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 ที่ร่วมกันทำโครงการ และช่วยให้โครงการสหกิจศึกษาในครั้งนี้สามารถดำเนินงานไปได้ด้วยดี

ธีรภัทร รัตน์ะโชติวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญรูป.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 หลักการของเอจีวี.....	3
2.2 ชนิดของเอจีวี.....	4
2.3 การนำทางของรถเอจีวี.....	6
2.4 อุปกรณ์ตรวจจับด้วยแสง (Photoelectric Sensor).....	7
2.5 Fiber Optic Sensor.....	10
2.6 ความแตกต่างการเลือกใช้อุปกรณ์แบบ PNP กับ NPN.....	12
2.7 มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงและการควบคุม.....	13
2.8 ระบบส่งกำลัง.....	14
2.9 การหาความเร็วรอบที่ต้องการ.....	17
2.10 PLC (Programmable Logic Controller).....	18
2.11 โครงสร้างอลูมิเนียม.....	20
2.12 การเขียนแบบ.....	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงการ.....	24
3.1 ศึกษาและวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานของบริษัท.....	24
3.2 วางแผนดำเนินงาน.....	25
3.3 ออกแบบโครงสร้างรถและกลไกทางกล.....	26
3.4 การเลือกอุปกรณ์และการสั่งซื้อ.....	32
3.5 ออกแบบทางไฟฟ้าและระบบควบคุมการทำงาน.....	33
3.6 การประกอบรถและติดตั้งอุปกรณ์.....	36
3.7 การเขียนโปรแกรม PLC.....	37
บทที่ 4 ผลการดำเนินโครงการ.....	39
4.1 ทดสอบการเดินรถ.....	39
4.2 ทดสอบระบบตรวจจับวัตถุ.....	40
4.3 ทดสอบการใช้พลังงาน.....	41
บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินโครงการและข้อเสนอแนะ.....	42
5.1 สรุปผลการดำเนินโครงการ.....	42
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	42
เอกสารอ้างอิง.....	43
ภาคผนวก.....	44
ประวัติผู้เขียน.....	47

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 การนำเอจีวิตไปใช้ในโรงพยาบาล.....	4
2.2 การนำเอจีวิตไปใช้ในคลังเก็บสินค้า.....	4
2.3 การนำเอจีวิตไปใช้ในสายการประกอบ.....	4
2.4 รถเอจีวิตแบบบรรทุก.....	5
2.5 รถเอจีวิตแบบลากจูง.....	5
2.6 รถเอจีวิตแบบ Forklift.....	5
2.7 รถเอจีวิตแบบเกี่ยวลวดใต้.....	5
2.8 ชนิดของแสงแต่ละประเภทแบ่งตามความยาวคลื่น.....	8
2.9 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบตัวรับกับตัวส่งอยู่แยกกัน.....	8
2.10 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบใช้งานคู่กับแผ่นสะท้อน.....	9
2.11 การสะท้อนแบบย้อนกลับ (Retroreflection).....	9
2.12 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบสะท้อนกับวัตถุโดยตรง.....	10
2.13 การสะท้อนแบบกระจายตัว (Diffuse Reflection).....	10
2.14 Fiber Optic Sensor.....	11
2.15 Fiber Optic Cable.....	11
2.16 Output Circuits ของ Photoelectric Sensor.....	12
2.17 Input Circuits ของ PLC.....	13
2.18 Timing Belts and Pulleys.....	16
2.19 ระยะห่างระหว่างกึ่งกลางของเพลลาแต่ละเส้นและเส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ทั้งสองตัว.....	17
2.20 โครงสร้างของ PLC.....	19
2.21 ภาษาแลตเตอร์ของ PLC.....	20
2.22 การโค้งงอของ Aluminum Frame.....	21
2.23 การยึดของ Aluminum Frame.....	21
2.24 ตัวอย่างภาพเขียนแบบโดยละเอียด.....	23
3.1 โครงสร้างของรถเข็นขนส่งวัสดุ.....	25
3.2 พื้นที่ไถรถเข็นที่ทำการเกี่ยวลาก.....	25
3.3 โครงสร้างการออกแบบครั้งที่ 1.....	27

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.4 ลักษณะรถเอจิวีการออกแบบครั้งที่ 1.....	27
3.5 หลักการรถเอจิวี 3 ล้อ.....	28
3.6 การออกแบบรถเอจิวีครั้งที่ 2.....	28
3.7 การออกแบบโครงสร้างรถเอจิวีครั้งที่ 3.....	28
3.8 แบบ General Assembly โครงสร้างรถเอจิวีครั้งที่ 3.....	29
3.9 แผ่นอลูมิเนียมในการติดตั้งมอเตอร์.....	30
3.10 ส่วนที่ใช้ยึดแกนเพลลาขับล้อหน้ากับมอเตอร์.....	30
3.11 แกนเพลลาขับในการขับเคลื่อนล้อหน้า.....	30
3.12 แผ่นอลูมิเนียมที่ใช้รับน้ำหนักของล้อหน้าไว้กับโครงสร้างตัวรถ.....	31
3.13 แผ่นอลูมิเนียมที่ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างการรับน้ำหนักเพลลาขับล้อหน้า.....	31
3.14 แกนเพลลาขับในการขับเคลื่อนล้อหน้า.....	32
3.15 แกนชิ้นงานที่ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างแกนมอเตอร์กับพูเลย์.....	32
3.16 สเปคของเบร้ง.....	33
3.17 หลักการทำงานของรถเอจิวี.....	34
3.18 วงจรไฟฟ้าควบคุมการทำงาน.....	34
3.19 Rotary Table.....	35
3.20 LECP1.....	35
3.21 การยึดโครงสร้างอลูมิเนียม.....	36
3.22 แบบการประกอบ (Assembly Drawing) ล้อส่วนหน้า.....	36
3.23 การติดตั้งอุปกรณ์ทางไฟฟ้า.....	37
3.24 ส่วนควบคุมการเดินตามแถบเส้น.....	37
3.25 ส่วนควบคุมความเร็ว.....	38
3.26 ส่วนควบคุมความปลอดภัย.....	38
4.1 ตำแหน่งการวางของเซนเซอร์.....	39
4.2 การทดสอบการเดินตามแถบเส้น.....	40
4.3 ระบบกันชนของรถเมื่อมีสิ่งกีดขวาง.....	40
4.4 ระบบตรวจจับวัตถุ.....	41

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แผนงานโปรเจกต์เอจีวี.....	26
3.2 ฟังก์ชันการทำงานของ LECP1.....	35
4.1 ตารางการชาร์จไฟ.....	41
4.2 ตารางการใช้พลังงาน.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

เพื่อตอบสนองความต้องการที่สูงขึ้นในภาคอุตสาหกรรม และรองรับการเติบโตในภาคธุรกิจ บริษัทจึงเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นในการทำงาน และสามารถผลิตสินค้าได้ทันตามความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น โดยเฉพาะการขนส่งขนย้ายวัสดุการผลิตแบบอัตโนมัติ ซึ่งระบบรถนำทางอัตโนมัติ (AGV : Automated Guided Vehicle) จะเข้ามาช่วยในส่วนนี้ โดยใช้การนำทางด้วยเซนเซอร์ Photoelectric สะท้อนกับเส้นทึบเพื่อเป็นเส้นทาง รถเอจิวีจะถูกควบคุมด้วยโปรแกรมพีแอลซี (Programmable Logic Control : PLC) กำหนดความเร็วของรถ กำหนดจุดรับส่งวัสดุ ข้อดีของการใช้ระบบอัตโนมัติเอจิวี จะช่วยชดเชยเวลาที่ต้องทำการขนย้ายวัสดุ เพื่อการใช้แรงงานคนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถนำเวลาในส่วนนี้ไปทำงานในส่วนอื่นได้ สะดวกในการเปลี่ยนแปลงเส้นทางในการขนส่ง เมื่อโรงงานต้องการผลิตหรือการใช้งานรถเอจิวี ทำการเปลี่ยนแปลงเพียงโปรแกรมหรือเพิ่มคำสั่งที่ต้องการเพิ่มลงไป ทำให้สะดวกแก่ผู้ใช้งานและข้อจำกัดของระบบรถเอจิวีคือ เรื่องต้นทุนในการผลิตที่สูงกว่าระบบแบบอื่น ทำให้เป็นปัจจัยหลักที่พัฒนาโครงการนี้ขึ้นมา

บริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทผู้ประกอบการในการผลิตประกอบผลิตภัณฑ์นิวเมติกส์หรือกระบอกสูบลม จึงต้องการอาศัยชิ้นส่วนหลายๆ ชิ้นมาประกอบกัน เรียกว่า Bill of Materials (BOM) โดยจำเป็นต้องมีการเก็บชิ้นส่วนไว้ในโกดัง ต้องมีสต็อกชิ้นส่วนต่างๆ ไว้ โดยต้องใช้แรงงานมนุษย์เป็นแรงงานหลักในการขนส่งวัสดุในการรองรับสินค้าชิ้นส่วนที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการพัฒนาโครงการรถเอจิวี ต้นแบบเพื่อศึกษาการระบบขนส่งอัตโนมัติต้นแบบตามนโยบายของบริษัท

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบขนส่งอัตโนมัติเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาและออกแบบรถเอจิวี
3. สร้างความเป็นระบบในการทำงานและการบริหารจัดการเวลา
4. ลดปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตในส่วนของการลำเลียงชิ้นส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ไป

ยังสายงานประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของโครงการงาน

1. ศึกษาการทำงานของคนในสายการประกอบผลิตภัณฑ์กระบอกสูบลม
2. ใช้ PLC (Programmable Logic Control) ในการควบคุมการทำงานรถเอจีวี
3. การออกแบบโครงสร้างรถและชุดขับเคลื่อนด้วยโปรแกรม SOLIDWORKS

1.4 วิธีการดำเนินโครงการงาน

1. ศึกษาการขนย้ายวัสดุจากแผนก Machining สู่แผนก Assembly
2. ศึกษาและออกแบบการทำงานของรถเอจีวี
3. ออกแบบกระบวนการลำดับขั้นตอนการทำงาน
4. ศึกษาและทดสอบอุปกรณ์ที่ทำการขับเคลื่อนรถเอจีวี
5. ทดสอบระบบโปรแกรม PLC บนรถเอจีวี เส้นทางจำลอง
6. ทดสอบและปรับปรุงโดยการใช้งานจริง

1.5 ประโยชน์และผลที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ส่งเสริมให้ประสิทธิภาพการผลิตให้ดียิ่งขึ้น
2. การบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ได้รถต้นแบบที่มีประสิทธิภาพ และสามารถต่อยอดนำไปใช้ในแผนกอื่นได้ เช่น คลังสินค้า (WAREHOUSE) เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึง หลักการในการดำเนินงาน ทฤษฎี แนวคิด องค์ความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงการรถเอจีวีทั้งเรื่องกลไกทางกล และทางไฟฟ้าโดยนำมาบูรณาการให้เหมาะสมในการจัดทำโครงการนี้ขึ้นมา

2.1 หลักการของเอจีวี

เทคโนโลยีการลำเลียงชิ้นส่วนของโรงงานปัจจุบันนั้นมีการใช้งานหลากหลายรูปแบบ เช่น สายพานลำเลียง (Conveyor) แบบโฟล์คลิฟท์ (Forklift) และแบบรถนำทางอัตโนมัติ (AGV : Automated Guided Vehicle) ซึ่งในแต่ละแบบระบบมีทั้งข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน รวมถึงลักษณะการใช้งานและการซ่อมบำรุงด้วย

ในส่วนของงานวิจัยนี้จะพูดถึงระบบเอจีวี (AGV : Automated Guided Vehicle) เป็นรถขนาดเล็กที่เคลื่อนที่ได้เองโดยไม่ต้องมีคนขับ เอจีวีถูกนำมาใช้เพื่อใช้ขนถ่ายสินค้าชิ้นส่วนต่างๆ ในการผลิตทำให้สามารถลดภาระการใช้แรงงานคน และเวลาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นระบบอัตโนมัติในการขนย้ายสิ่งของได้อย่างยืดหยุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันระบบเอจีวีถูกนำมาใช้กับอุตสาหกรรมแทบทุกทุกชนิดเพื่อการขนส่ง เช่น โรงเก็บคลังสินค้า โรงงาน โรงพยาบาล และอุตสาหกรรมอื่นๆ

ระบบเอจีวีประกอบด้วยหลายส่วน

1. โครงสร้างตัวรถ, ระบบขับเคลื่อนและบังคับทิศทาง
2. ชุดควบคุมการทำงาน, แบตเตอรี่
3. ระบบการนำทาง
4. ระบบการขนส่งสินค้า, ตัวรถเข็นส่งสินค้า

โดยทั่วไปแล้วรถเอจีวีมีการออกแบบที่ให้เหมาะกับการใช้ในอุตสาหกรรมแต่ละประเภทซึ่งมีความแตกต่างกัน ทั้งลักษณะโครงสร้าง รูปลักษณ์ภายนอก ระบบนำทาง ระบบควบคุมการทำงาน และการเชื่อมต่อกับระบบอื่นภายในอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ผู้ประกอบการต้องการใช้ ซึ่งมีส่วนที่เหมือนกันคือ การขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าที่ถูกควบคุมการทำงานด้วยโปรแกรมพีแอลซี ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบว่าจะออกแบบระบบอย่างไรให้สอดคล้องกับการใช้งาน

ซึ่งการนำรถเอจีวีไปใช้ในแต่ละสถานที่ที่มีความต้องการความแตกต่างกัน ดังรูปที่ 2.1, 2.2 และ 2.3

รูปที่ 2.1 การนำเอจิวีไปใช้ในโรงพยาบาล [2]

รูปที่ 2.2 การนำเอจิวีไปใช้ในคลังเก็บสินค้า [2]

รูปที่ 2.3 การนำเอจิวีไปใช้ในสายการประกอบ [2]

2.2 ชนิดของรถเอจิวี

รถเอจิวีสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้งานได้ดังนี้

2.2.1 แบบบรรทุก (AGV Truck)

เป็นรถเอจิวีที่ทำการบรรทุกสิ่งของโดยตรงหรือยกขนส่งขึ้นไว้บนตัวรถ โดยน้ำหนักของสิ่งของที่ยกขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของโครงสร้างและระบบชดชวย เป็นแบบที่มีการนำมาใช้งานหลากหลายรูปแบบ เช่น แบบยกขนส่งขึ้นชั้น แบบมีลูกกลิ้งลำเลียงหรือสายพานบนตัวรถ ดังรูปที่ 2.4

2.2.2 แบบลากจูง (AGV Towing)

เป็นแบบที่มีความนิยมมากชนิดหนึ่ง เนื่องจากลักษณะการใช้งานแบบรถพ่วง (Trailer) จึงสามารถลากจูงการขนส่งที่ปริมาณมากๆ ระยะทางไกลได้ดี โดยส่วนใหญ่ใช้ในการขนส่งที่ผลิตภัณฑ์ในคลังสินค้า ดังรูปที่ 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 แบบโฟล์คลิฟท์ (Forklift)

เป็นแบบที่มีสามารถในการยกสัมภาระขึ้นและลงได้ในทั้งบนพื้นและชั้นวางของ สามารถขนของมีน้ำหนักมากที่ความสูงต่างระดับกันได้ โดยระบุตำแหน่งความสูงของงานที่ใช้ยก ดังรูปที่ 2.6

2.2.4 แบบเกี่ยวลวดใต้ (AGV Tunnel)

เป็นแบบที่มีลักษณะรถจะมีความสูงไม่มากนัก เหมาะแก่การลวดใต้รถเข็นบรรทุกวัสดุที่มีการออกแบบให้เข้ากับระบบการเกี่ยวของรถเอจิวี่แล้วทำการเกี่ยวลากกันไปด้วยกัน ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.4 รถเอจิวี่แบบบรรทุก [2]

รูปที่ 2.5 รถเอจิวี่แบบลากจูง [2]

รูปที่ 2.6 รถเอจิวี่แบบโฟล์คลิฟท์ [2]

รูปที่ 2.7 รถเอจิวี่แบบเกี่ยวลวดใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การนำทางของรถเอจีวิตวี

การนำทางของรถเอจีวิตวีมีหลายวิธีพอสรุปได้ดังนี้

2.3.1 แบบแถบโลหะ (Metal Tape)

การใช้แถบโลหะตีเป็นแถบกับแถบสี การตรวจจับโดยใช้พรอคซิมีตีเซนเซอร์ (Proximity Sensor) ซึ่งเซนเซอร์นี้จะตรวจจับเฉพาะโลหะเท่านั้น ข้อดีคือ มีความแม่นยำคงที่ แม้มีผลกระทบภายนอกที่มากกระทำ เช่น ฝุ่นละออง คราบสกปรกก็ยังทำงานได้ดี แต่มีข้อเสียคือ ราคาแพง และซ่อมบำรุงยาก

2.3.2 แบบแถบแม่เหล็ก (Magnetic Tape)

มีลักษณะติดตั้งแบบแถบบนพื้นทั่วไป โดยจะทำการตรวจจับแถบแม่เหล็กด้วยแมกเนติกเซนเซอร์ (Magnetic Sensor) โดยเซนเซอร์นั้นประกอบด้วย ขดลวดกระตุ้นและขดตรวจจับ การทำงานเริ่มจากขดลวดกระตุ้น ผลิตสนามแม่เหล็กไฟฟ้าออกมาโดยมีขดตรวจจับคอยตรวจจับ

2.3.3 แบบแถบสี (Color Tape)

วิธีการนี้ทำได้โดยการติดแถบสีที่มีความแตกต่างกับสีของพื้น เมื่อเซนเซอร์ของรถเอจีวิตวีพบแถบสีนั้นก็ให้นำข้อมูลไปใช้ในการควบคุมการเคลื่อนที่ต่อไป การตรวจจับโดยการใช้เซนเซอร์แสง (Photo Sensor) ตรวจสอบความเข้มของแสงที่สะท้อนกลับมา วิธีการนี้จึงเป็นต้องทำงานในที่บริเวณที่มีพื้นค่อนข้างความสะอาดเพราะค่าที่อ่านได้อาจมีความคลาดเคลื่อน การใช้วิธีนี้มีข้อดีคือ มีระบบที่ไม่ซับซ้อน เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ง่าย สามารถซ่อมบำรุงได้ในระยะเวลาอันสั้น ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่ถูก

2.3.4 การนำทางแบบไร้สาย (Wireless Guidance)

เป็นการนำร่องที่ไม่ต้องการนำทางโดยใช้แถบเส้นนำทางบนพื้น วิธีการนี้รถเอจีวิตวีสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระและมีความยืดหยุ่นอย่างมาก ปัจจุบันยังมีการวิจัยและพัฒนาหาวิธีการนำทางแบบไร้สายอยู่อย่างหลากหลายวิธีการ อาทิเช่น

2.3.4.1 แบบอัลตราโซนิกวัดระยะ (Ultrasonic Distance Measurement)

เป็นวิธีการที่รถเอจีวิตวีจะเก็บเส้นทางในหน่วยความจำ โดยผู้ใช้จะกำหนดเป้าหมายปลายทาง โดยให้รถเอจีวิตวีทำการคำนวณหาเส้นทางที่เหมาะสมที่สุดแล้วเคลื่อนที่หลบสิ่งกีดขวางด้วยการใช้อัลตราโซนิก มีข้อดีคือ มีความละเอียดสูงแม่นยำในการการเคลื่อนที่ โดยสถานที่นั้นจะต้องมีลักษณะเป็นพื้นที่มีความเป็นสัดส่วนชัดเจน และทำงานแม่นยำที่สุดเมื่ออยู่ในอุณหภูมิต่ำ

2.3.4.2 แบบประมวลผลภาพ (Image Processing)

เป็นวิธีการหาตำแหน่งของเอจีวี โดยใช้กล้องติดบนเพดานหรือมุมห้องหรือพื้นที่ปฏิบัติงาน โดยกล้องสามารถส่งข้อมูลทางดิจิทัลให้กับคอมพิวเตอร์ประมวลผล เช่น ซีซีดี เมื่อได้รับข้อมูลมาจากกล้องแล้วเป็นผู้ออกคำสั่งให้เอจีวีทำงาน โดยสื่อสารผ่านคลื่นวิทยุหรือใช้รีโมทคอนโทรลสั่งงานได้ ความถูกต้องนี้ขึ้นอยู่กับกล้องที่ใช้งานเนื่องจากกล้องแต่ละตัวมีพิสัยทัศน์ไม่มาก

การนำทางแบบไร้สาย เป็นวิธีการที่หาตำแหน่งของรถเอจีวี (Local Positioning System) เพื่อหาระยะทางในการเคลื่อนที่และทำงานตามคำสั่งที่โปรแกรมไว้

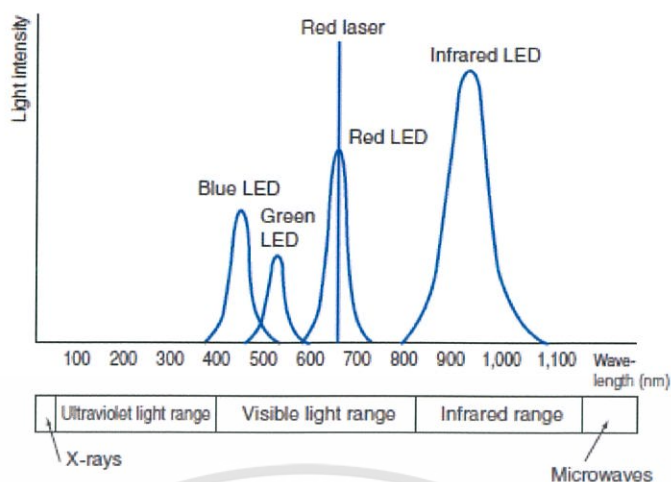
2.3.5 การนำทางแบบใช้แถบเส้นร่วมกับการนำทางแบบไร้สาย

นำเทคนิคทั้งสองมาผสมผสานกัน ทั้งนี้เพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น การนำทางด้วยการฝังลวดใต้พื้นแล้วเสริมด้วยการวัดระยะทางในบางจุด บางบริเวณที่รถเอจีวี เคลื่อนที่เข้าสู่สถานีขนถ่าย ทำให้ระบบมีความยืดหยุ่นมากขึ้นไม่ต้องแก้ไขเส้นทางการนำทางใหม่เพิ่มเติมในกรณีที่ต้องการเพิ่มสถานีปฏิบัติงาน

2.4 อุปกรณ์ตรวจจับด้วยแสง (Photoelectric Sensor)

เป็นอุปกรณ์เซนเซอร์ชนิดหนึ่ง ที่ใช้ลำแสงในการตรวจจับวัตถุโดยไม่ต้องมีการสัมผัสวัตถุ โดยอาศัยหลักการสะท้อนหรือการหักเหของแสงจากตัวส่งไปยังตัวรับ โดยภายในโครงสร้างของตัว Photoelectric Sensor จะประกอบไปด้วย 2 ส่วนหลักคือ ภาดส่งสัญญาณ (Emitter) และภาครับสัญญาณ (Receiver) ซึ่งภาดทำการส่งสัญญาณแสงนั้นจะใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่า Light Emitting Diode (LED) โดย LED จะมีหน้าที่สร้างแสงที่เป็นพัลส์ เพื่อส่งออกไปโดยแสงที่ส่งออกไปนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดของ LED ว่าจะจะเป็นแบบ Visible Light หรือ Non Visible Light โดย Visible Light ก็จะเป็นแสงที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า เช่น แสงสีแดง แสงสีเขียว แสงสีขาวย แสงสีน้ำเงิน โดยทั่วไปนั้นแสงสีแดงจะได้รับความนิยมในกลุ่มของ Visible Light และในส่วนของ Non Visible Light ก็จะเป็นแสงที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ได้แก่ แสงอินฟราเรด เมื่อแสงที่ถูกส่งออกมาจากตัว LED ของ Emitter ถูกส่งต่อไปยังตัว Receiver โดยภายในประกอบด้วย Photo Diode หรืออีกชื่อหนึ่ง คือ Photo Transistor ซึ่งทำหน้าที่ในการรับแสง และเปลี่ยนพลังงานแสงที่ได้รับให้เป็นพลังงานไฟฟ้า เพื่อถูกส่งไปยังวงจรถ่ายความถี่ PLL (Phase Lock Loop) ต่อจากนั้นจะเป็นการกรองเฉพาะความถี่เพื่อให้ตรงกับแสงที่ตัวส่งเป็นผู้ส่งมาเท่านั้น โดยที่จะตัดตัวความถี่อื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปเมื่อวัตถุหรือชิ้นงานมาขวางกั้นลำแสงก็จะทำให้ตัวรับตอบสนอง ซึ่งทำให้ภาควงจรถะจวบสามารถรับรู้ได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลง จึงจะส่งต่อไปยังภาคขับเคลื่อนเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานะเอาต์พุตต่อได้ ดังรูปที่ 2.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

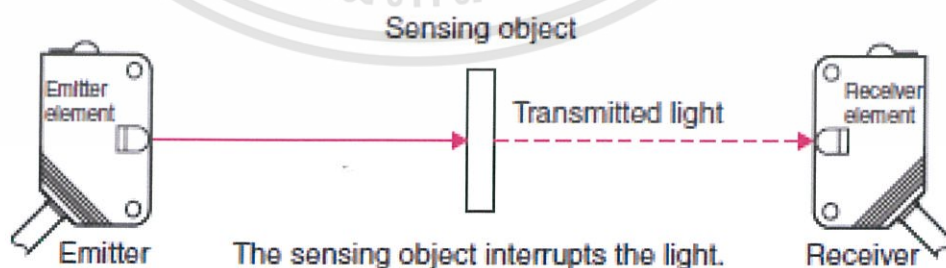
รูปที่ 2.8 ชนิดของแสงแต่ละประเภทแบ่งตามความยาวคลื่น

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>]

ความแตกต่างของเซนเซอร์ตรวจจับด้วยแสง สามารถแบ่งได้ตามโหมดการทำงานของตัวเซนเซอร์ 3 แบบหลักได้ดังนี้

2.4.1 ตัวรับกับตัวส่งอยู่แยกกัน Opposed Mode, Through Beam Photoelectric Sensor

การใช้งานจะวางให้อยู่ตรงข้ามกัน ซึ่งเป็นโฟโตเซนเซอร์ที่สามารถตรวจจับวัตถุที่มีขนาดใหญ่ และช่วงระยะในการตรวจจับมากที่สุด ซึ่งในสภาวะการทำงานปกติตัวรับจะสามารถรับสัญญาณแสงจากตัวส่งได้ตลอดเวลา โดยเซนเซอร์แบบนี้จะทำหน้าตรวจจับวัตถุที่เคลื่อนที่ตัดผ่านหน้าเซนเซอร์ ซึ่งวัตถุหรือชิ้นงานที่ผ่านหน้าเซนเซอร์จะขวางลำแสงที่ส่งจากตัวส่งไปยังตัวรับ เมื่อลำแสงไม่สามารถถึงตัวรับจะทำให้วงจรภายในรับรู้ได้ว่ามีวัตถุหรือชิ้นงานขวางอยู่ ทำให้สถานะของเอาต์พุตของตัวรับเปลี่ยนแปลงไป โดยเรียกลักษณะการทำงานแบบนี้ว่า Dark On หรือ Dark Operate ดังรูปที่ 2.9

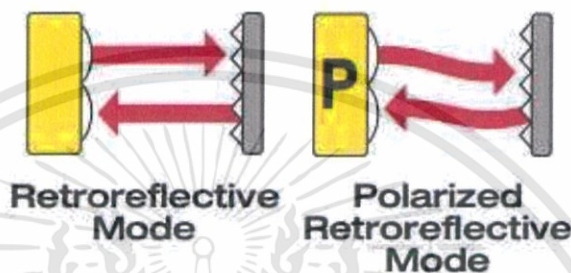
รูปที่ 2.9 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบตัวรับกับตัวส่งอยู่แยกกัน

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 แบบใช้งานคู่กับแผ่นสะท้อน Retroreflective Photoelectric Sensor

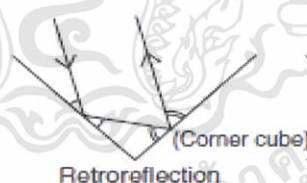
ภายในตัวเซนเซอร์แบบนี้จะมีตัวส่ง และตัวรับติดตั้งภายในตัวเดียวกัน โดยมีแผ่นสะท้อน (Reflector) ติดตั้งตรงข้ามกับตัวเซนเซอร์ควรรใช้แผ่นสะท้อนชิ้นงานที่มีลักษณะทึบแสงไม่เป็นมันวาว เนื่องจากอาจทำให้ตัวเซนเซอร์เข้าใจผิดว่าเป็นตัวแผ่นสะท้อน และทำงานผิดพลาดได้จะทำงานเมื่อมีวัตถุมาขวางกั้นลำแสงระหว่างตัวส่งกับแผ่นสะท้อน โดยทำให้ตัวรับไม่สามารถรับลำแสงที่สะท้อนกลับมาได้ ซึ่งสามารถแยกเซนเซอร์แสงแบบใช้งานคู่กับแผ่นสะท้อน ได้เป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้ Non Polarization Photoelectric Sensor กับ Polarization Photoelectric Sensor ดังรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบใช้งานคู่กับแผ่นสะท้อน

[ที่มา : <https://mall.factomart.com/type-of-photoelectric-sensor>]

หลักการการสะท้อนแบบย้อนกลับ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อแสงตกกระทบกับวัตถุที่ทำมุมกันดังรูปที่ 2.11 แสงจะหักเหตามมุมตกกระทบเท่ากับมุมสะท้อนไปเรื่อยๆ จนแสงที่สะท้อนกลับในทิศทางเดียวกับที่ตกกระทบเมื่อตกกระทบมุมสุดท้าย

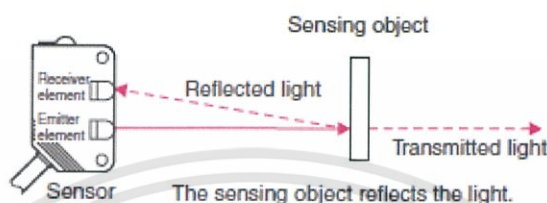
รูปที่ 2.11 การสะท้อนแบบย้อนกลับ (Retroreflection)

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>]

2.4.3 แบบสะท้อนกับวัตถุโดยตรง Diffuse Mode

มีลักษณะการทำงานคล้ายแบบใช้งานคู่แผ่นสะท้อนคือ มีตัวส่งและตัวรับติดตั้งอยู่ในตัวเดียวกัน โดยจะทำหน้าที่เมื่อมีวัตถุมาขวางทางเดินของสัญญาณแสงทำให้เอาต์พุตของตัวรับเปลี่ยนแปลงไป โดยเรียกลักษณะการทำงานแบบนี้ว่า Light On ซึ่งสามารถแบ่งประเภทได้หลายแบบ

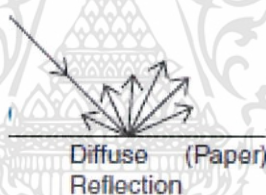
ในส่วนที่นำมาใช้ในงานวิจัยจะเป็นแบบ Diffuse-Reflective เช่น เซอร์ที่ตรวจจับวัตถุโดยวัตถุนั้นเป็นตัวสะท้อนลำแสงกลับมายังตัวรับแสง โดยไม่ต้องมีการปรับแต่งทิศทางลำแสง แต่ตัวรับนั้นจะรับเฉพาะแสงที่สะท้อนกับวัตถุแล้วส่งกลับมาตั้งฉากกับตัวรับเท่านั้น ซึ่งการทำงานแบบนี้ในเรื่องของสี ขนาด และความสว่างของวัตถุ มีผลต่อระยะทางในการตรวจจับ โดยมีระยะการตรวจจับจะใกล้เคียงประมาณ 1 เมตร ดังรูปที่ 2.12

รูปที่ 2.12 เซนเซอร์โฟโตอิเล็กทริก แบบสะท้อนกับวัตถุโดยตรง

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>]

การสะท้อนของแสงเมื่อตกกระทบบนผิวที่ด้าน เช่น กระจกใสจะกระเจิงตัวออกเรียกว่าปรากฏการณ์นี้ว่า สะท้อนแบบกระจายตัว (Diffuse Reflection) ดังรูปที่ 2.13

รูปที่ 2.13 การสะท้อนแบบกระจายตัว (Diffuse Reflection)

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>]

2.5 Fiber Optic Sensor

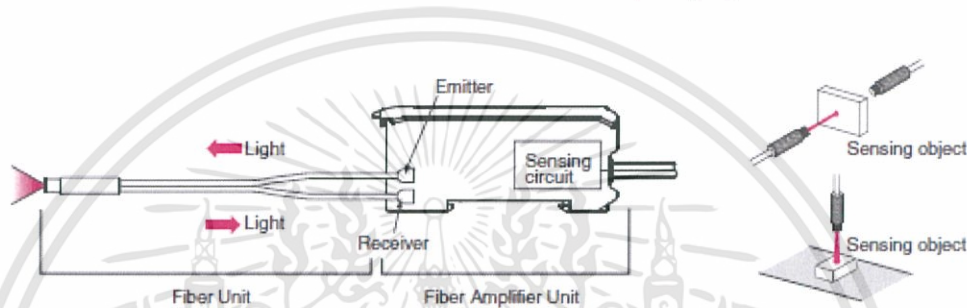
เป็นเซนเซอร์แสงชนิดหนึ่ง ออกแบบมาให้ตรวจจับวัตถุในพื้นที่ที่ต้องการติดตั้งภายในพื้นที่จำกัด แต่ยังคงรูปแบบหรือวิธีการในการทำงานเหมือนเซนเซอร์แสงต่างๆ ไป แต่มีการแยกในส่วนของตัวกำเนิดแสง ตัวรับแสง ออกจากเลนส์หรือท่อนำแสง ซึ่งในส่วนของ Fiber Optics Sensor นั้นจะใช้นำแสงไปยังจุดที่ต้องการตรวจจับผ่านสายไฟเบอร์ และรับแสงกลับมายังตัวรับสัญญาณผ่านทางสายไฟเบอร์เช่นกัน องค์ประกอบของเซนเซอร์ประเภทนี้สามารถแบ่งได้ 2 ส่วนคือ Amplifier และ Fiber Optic Cable

Amplifier เป็นอุปกรณ์ส่วนที่ใช้ในการกำเนิดแสงและรับแสง รวมทั้งยังเป็นอุปกรณ์ที่เอาไว้สำหรับตั้งค่าระยะการตรวจจับวัตถุ ซึ่งจะมีแต่แบบ Visible Light เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Fiber Optic Cable เป็นตัวกลางในการนำแสงเพื่อส่งออกไปสะท้อนกับวัตถุแล้วส่งกลับมาอีก ส่วน Amplifier ดังรูปที่ 2.14 ซึ่งสายไฟเบอร์ออฟติกจะมี 2 ชนิด คือแบบสายไฟเบอร์แก้ว (Glass Fiber) และสายไฟเบอร์พลาสติก (Plastic Fiber)

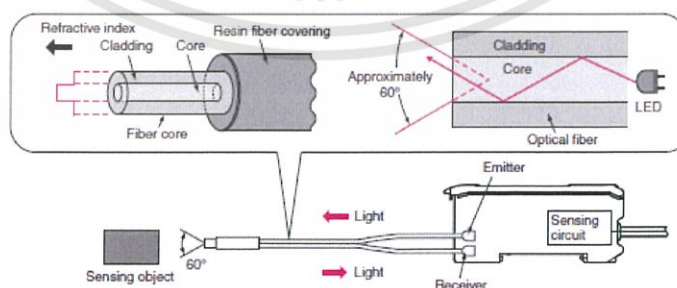
1. แบบสายไฟเบอร์แก้ว (Glass Fiber) สามารถรับ-ส่งข้อมูลได้ไกลมีคุณภาพสูง มีราคาที่สูง ให้อย่างน้อย ต้นทุนต่อสภาพแวดล้อม
2. แบบสายไฟเบอร์พลาสติก (Plastic Fiber) มีราคาที่ไม่แพง ลักษณะอ่อนตัว สามารถติดตั้งได้ง่าย แต่ก็มีข้อเสียในเรื่องไม่ทนต่อสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูงหรือมีการสัมผัสสารเคมี

รูปที่ 2.14 Fiber Optic Sensor

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/499/introduction.html>]

เส้นใยนำแสง (Fiber Optic Cable) มีส่วนประกอบด้วยกัน 2 ส่วนคือ Core และ Cladding Core คือ ส่วนที่ทำจากแก้วหรือพลาสติกที่มีค่าดัชนีการหักเหที่สูงและมีค่าที่แตกต่างจาก Cladding ที่มีค่าดัชนีการหักเหที่ต่ำ Core โดยจะทำหน้าที่เป็นช่องทางในการส่งสัญญาณแสงด้วยการสะท้อนกลับ เมื่อแสงเดินทางมาขอบของ Core ส่วน Cladding จะทำหน้าที่ฉาบหุ้ม Core เพื่อให้แสงสะท้อนอยู่ภายใน Core ไม่หลุดออกไปข้างนอกโดยเมื่อแสงหลุดเส้นใยนำแสงจากไปกระทบกับวัตถุ มุมที่แสงจะตกกระทบประมาณ 60 องศา ดังรูปที่ 2.15

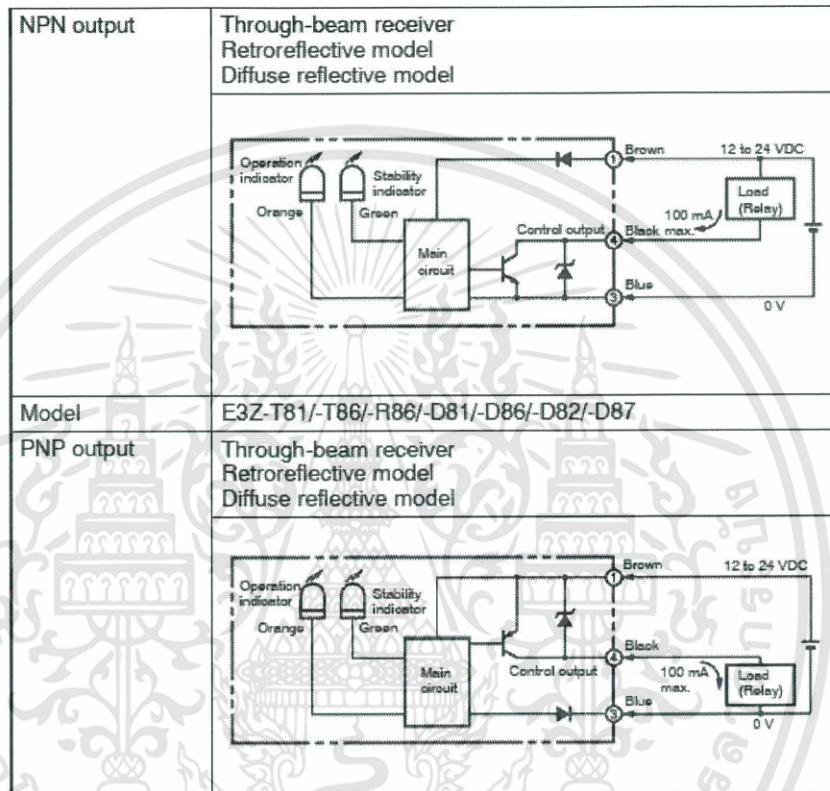
รูปที่ 2.15 Fiber Optic Cable

[ที่มา : <https://www.ia.omron.com/support/guide/499/introduction.html>]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ความแตกต่างการเลือกใช้อุปกรณ์แบบ PNP กับ NPN

เนื่องจากการใช้งานอุปกรณ์อย่างเช่น เซนเซอร์ โดยมีติจิตอลเอาต์พุตเป็นแบบทรานซิสเตอร์ (Transistor) 3 สาย คือ ซึ่งทรานซิสเตอร์สามารถแบ่งตามโครงสร้างได้ 2 ประเภท คือ NPN และ PNP ดังในรูปที่ 2.16 ซึ่งมีสถานะความเป็นไฟบวกหรือลบตรงข้ามกันอยู่ ถ้าการ Wiring ผิดอาจจะมีผลทำให้ตัวเซนเซอร์เสียหายได้

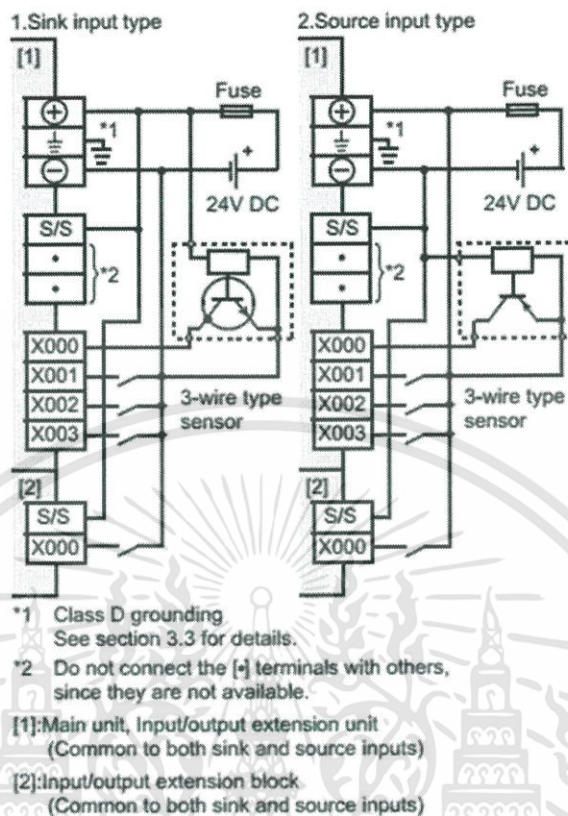

รูปที่ 2.16 Output Circuits ของ Photoelectric Sensor

[ที่มา : <http://www.mouser.com/ds/2/307/D04E3Z1204-27342.pdf>]

การต่อเข้าร่วมกับ PLC Digital Input ของ PLC นั้นจะมี 2 แบบ คือ แบบ Sink และ Source แต่โดยทั่วไปแล้ว Digital Input ของ PLC จะเป็นแบบ Sink ถ้าเป็นแบรนด์จากเอเชียแบบ Source ถ้าเป็นแบรนด์จากยุโรป ซึ่งถ้า Digital Input ของ PLC เป็นแบบ Sink เหมาะกับการใช้เซนเซอร์มีเอาต์พุตเป็น NPN และถ้าเป็นแบบ Source เหมาะกับการใช้เซนเซอร์มีเอาต์พุตเป็น PNP ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว PLC สามารถต่ออินพุตได้ทั้งแบบ Sink และ Source ดังรูปที่ 2.17

3.4.3 Examples of input wiring [DC power type]

รูปที่ 2.17 Input Circuits ของ PLC [6]

แบบ Sink และแบบ Source ต่างกันตรงที่การนำไฟที่เป็นบวกหรือไฟลบเข้า Common ส่วนของ Output นั้นแบบ Sink จะนำไฟลบไปต่อ Common และจ่ายไฟบวกเพื่อออกมาขับโหลด ซึ่งแบบ Source จะนำไฟบวกต่อ Common และจะจ่ายไฟบวกออกมา

2.7 มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงและการควบคุม

มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงจะมี 2 แบบสำหรับการสร้างรถที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า คือ แบบมีแปรงถ่าน (Brushed DC Motor) กับ แบบไม่มีแปรงถ่าน (Brushless DC Motor)

2.7.1 แบบมีแปรงถ่าน (Brushed DC Motor)

มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงจะมีหลักการทำงาน โดยวิธีการผ่านกระแสให้กับขดลวดในสนามแม่เหล็กซึ่งจะทำให้เกิดแรงแม่เหล็ก โดยส่วนของแรงนี้จะขึ้นอยู่กับกระแสไฟและกำลังของสนามแม่เหล็กถาวรในตัวมอเตอร์ ทำโดยการจ่ายกระแสผ่านแปรงถ่านมายังคอมมิวเตเตอร์ซึ่งเป็นหน้าสัมผัสนำกระแสไฟฟ้าสู่ขดลวดอาร์มาเจอร์ซึ่งพันอยู่บนแกนเพลลาของมอเตอร์ไฟฟ้าเป็นลวด โดยส่วนใหญ่จะมีเกียร์มาภายใน สามารถกลับทิศทางการหมุนของมอเตอร์ด้วยการกลับทิศของกระแสด้วยเทคนิคการควบคุมการเปิด-ปิดของรีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2 แบบไม่มีแปรงถ่าน (Brushless DC Motor)

มอเตอร์ที่ไม่มีแปรงถ่านจะไม่มีส่วนที่สัมผัสระหว่างโรเตอร์กับสเตเตอร์ ทำให้มีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่าและดูแลรักษาได้ง่ายกว่าแบบมีแปรงถ่าน แต่มีวงจรควบคุมการทำงานที่ยุ่งยากกว่า ยกตัวอย่าง เช่น มอเตอร์ดุมล้อ (Hub Motor)

2.7.2.1 มอเตอร์ดุมล้อ (Hub Motor)

มีลักษณะอยู่ที่ศูนย์กลางของล้อ ภายในมอเตอร์มีขดลวด 3 ชุดแต่มีหลายชุดและมีการป้อนกลับของสัญญาณ Hall Sensor ทั้งหมด 3 ตัวทำงานในลักษณะ Sink และ Source มี Low และ High ตามขั้วของแม่เหล็ก โดยจะวาง Hall Sensor ใกล้กันและวางใกล้กับขบล้อที่ติดกับแม่เหล็กในตัวมอเตอร์นั่นเอง

2.7.3 การควบคุมมอเตอร์กระแสตรง

การควบคุมความเร็วมอเตอร์กระแสตรง โดยการควบคุมความเร็วของมอเตอร์มีหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งอาจจะใช้วิธีการควบคุมแบบพื้นฐานทั่วไป เช่น การควบคุมด้วยวิธีการใช้ตัวต้านทานปรับค่าโดยต่ออนุกรมกับมอเตอร์หรือใช้วิธีการการควบคุม โดยการเปลี่ยนค่าของระดับแรงดันที่ป้อนให้กับมอเตอร์ แต่การควบคุมในวิธีดังกล่าวถึงแม้ว่าจะควบคุมความเร็วมอเตอร์ให้คงที่ได้ แต่ที่ความเร็วต่ำจะส่งผลให้แรงบิดต่ำไปด้วย ดังนั้นจึงเลือกใช้วิธีการควบคุมโดยการจ่ายกระแสไฟให้กับมอเตอร์เป็นช่วงๆ โดยอาศัยกระแสไฟที่ป้อนให้กับมอเตอร์ให้เป็นค่าเฉลี่ยที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วง ด้วยวงจรมอดูเลชันทางความกว้างของพัลส์ PWM (Pulse Width Modulation)

2.8 ระบบส่งกำลัง

ระบบการส่งกำลังของเครื่องจักรกลที่ใช้ตามโรงงานอุตสาหกรรม โดยทั่วไปมีหลายประเภทแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละประเภทงานที่ทำ ซึ่งหลักการที่ใช้ส่งกำลังของเครื่องจักรกลคือ การส่งกำลังจากต้นกำลังหรือสามารถเรียกได้อีกอย่างว่า เฟลาขับ ส่งกำลังไปยังจุดที่ต้องการเพื่อจะใช้กำลังงานไปใช้งานเรียกว่า เฟลาตามหรือเฟลางาน ระบบการส่งกำลังของเครื่องจักรกล ได้แก่ การส่งกำลังด้วยเฟือง โซ่ สายพาน คัปปลิ่ง (Coupling) เฟลา และลูกเบี้ยว เป็นต้น ในส่วนที่ใช้ในการวิจัยนี้จะใช้แบบสายพาน

2.8.1 สายพาน

เป็นอุปกรณ์ที่คล่องโยงเครื่องจักรต่างๆ เพื่อพาให้หมุนไปด้วยกัน มีลักษณะการทำงานคล้ายโซ่ รับการสั่นสะเทือนได้ดี ขณะใช้งานไม่มีเสียงดัง เหมาะสำหรับการส่งกำลังระหว่างเฟลาที่อยู่ห่างกัน มีการดูแลรักษาได้ง่าย มีความสะอาดเพราะไม่ต้องใช้สารหล่อลื่น (จาระบี) เหมาะแก่การในพื้นที่ที่ต้องการรักษาความสะอาด ซึ่งสามารถแบ่งได้หลายประเภท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สายพานแบน (Flat Belts) หน้าตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นอุปกรณ์อีกชนิดที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ใช้ในการส่งถ่ายกำลังจากพูลเลย์ของเพลาคับไปยังพูลเลย์ของเพลาดำ (เป็นอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ต้องการให้เกิดการทำงาน เช่น บิมน้ำ หรือ พัดลม เป็นต้น) โดยกำลังที่ส่งถ่ายจะขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ สายพานแบนแบ่งเป็น 3 ชนิดคือ

- Light Drives (สายพานที่ใช้กับงานเบา)
- Medium Drives (สายพานที่ใช้กับงานหนักปานกลาง)
- Heavy Drives (เป็นสายพานที่ใช้กับงานหนัก)

2. สายพานร่องวี (V – Belts) สามารถส่งกำลังได้ในตำแหน่งต่างๆ ได้ดี ส่วนใหญ่จึงใช้กับเครื่องจักรกลตามโรงงานต่างๆ แต่ไม่สามารถส่งกำลังแบบไขว้เหมือนกับสายพานแบน ลักษณะการใช้งานของสายพานวี เช่น สายพานของเครื่องกลึง

3. สายพานกลม (Ropes Belts) ที่มีหน้าตัดเป็นรูปวงกลม สายพานกลมทำจากพลาสติกโพลียูรีเทน โดยจะต้านทานจาระบี น้ำมันเบนซิน น้ำมัน และน้ำ สายพานกลมสามารถปรับตั้งทิศทางการหมุนได้หลายทิศทางตามความต้องการของผู้ใช้ และการส่งกำลังด้วยสายพานกลมจะให้ความยืดหยุ่นสูงมาก ขณะการทำงานของสายพานจะไม่เกิดเสียงดัง

4. สายพานไหม้มีง เป็นสายพานที่มีลักษณะเป็นพื้นเพื่อตลอดเส้น สำหรับใช้งานร่วมกับพูลเลย์ที่ยึดร่องพื้นเพื่อไม่ให้สายพานลื่นหลุดขณะใช้งาน โดยพูลเลย์จะช่วยในเรื่องการหมุนส่งกำลังได้เป็นอย่างดี สายพานไหม้มีงที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นสูงแข็งแรงและทนทาน พื้นของสายพานทำด้วยยางเทียมเป็นสายพานที่มีแกนรับแรงด้วยลวดเหล็กกล้าหรือทำด้วยลวดไฟเบอร์ฝังอยู่ในยางเทียม

ซึ่งในการวิจัยนี้เลือกใช้งานแบบสายพานไหม้มีง เพราะมีคุณสมบัติตรงกับความต้องการ คือมีความเงียบ ไม่ส่งเสียงดังขณะใช้งาน มีความสะอาดเหมาะสมกับที่มาใช้บนพื้นที่โรงงานแตกต่างจากการใช้งานแบบโซ่ที่จะต้องใช้จาระบี ซึ่งอาจทำสิ่งสกปรกส่งผลเสียต่อพื้นที่ที่รกรุงัง ทำให้รถเอจีวี จับทิศทางการเดินทางของรถผิดพลาดได้ ซึ่งสามารถแบ่งสายพานไหม้มีง ได้ออกเป็น 2 ส่วนคือ สายพานไหม้มีงกับพูลเลย์ การเลือกนั้นมีข้อควรคำนึงให้มีความเหมาะสมกัน ดังรูปที่ 2.18

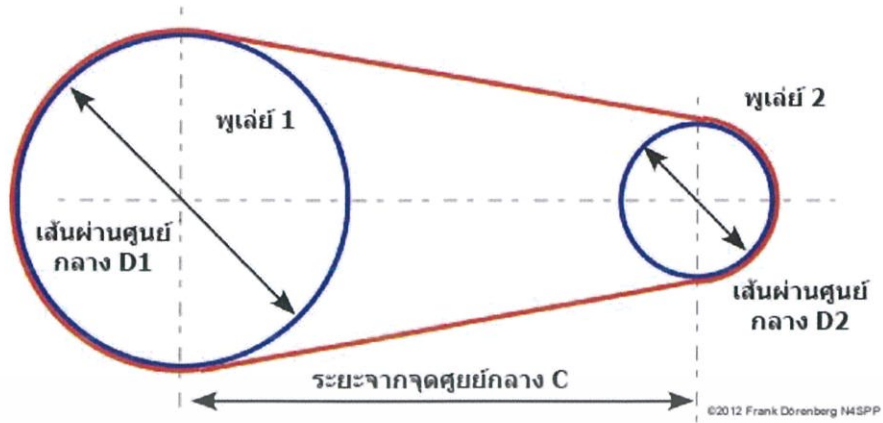

รูปที่ 2.18 Timing Belts and Pulleys

[ที่มา : https://th.misumi-ec.com/pr/technical_zone/product_tips/sizing-timing-belts-and-pulleys.html]

การเลือกใช้สายพานไทม์มิ่งนั้นมีรายละเอียดมากมาย ทั้งขนาด ความยาว วัสดุ จำนวนฟันเฟือง เป็นต้น แต่สิ่งที่ดีที่สุดคือควรเลือกสายพานให้เหมาะสมกับเครื่องจักรที่จะใช้งาน โดยเลือกสายพานที่มีความยาวที่พอเหมาะ โดยการวัดระยะห่างระหว่างเพลากับขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์และคำนวณโดยใช้สูตร ก็จะทราบถึงขนาดความยาวที่พอเหมาะ ไม่ควรเลือกสายพานที่มีขนาดใหญ่จนเกินไป จะส่งผลกระทบต่อมอเตอร์ต้องทำงานหนักขึ้น อาจทำให้เครื่องจักรเสียหายได้ ดังรูปที่ 2.19

หน้าที่ของพูลเลย์คือ ทำงานร่วมกับอุปกรณ์ชิ้นอื่นเพื่อให้ระบบเครื่องยนต์หรือเครื่องจักรทำงานได้อย่างต่อเนื่องกัน ซึ่งพูลเลย์นั้นมีจะมีหลายแบบหลายขนาดให้เลือกใช้ พูลเลย์จะมีรายละเอียดประจำตัวนั้นคือ ขนาด หน้ากว้าง ระยะพิต และจำนวนร่องฟัน เพราะฉะนั้นการเลือกใช้พูลเลย์ต้องกำหนดอัตราทดของเพลาลูกก่อน เมื่อได้อัตราทดเรียบร้อยแล้วก็จะสามารถเลือกพูลเลย์ที่เหมาะสมได้โดยดูจากจำนวนฟันของพูลเลย์

รูปที่ 2.19 ระยะห่างระหว่างกึ่งกลางของเฟลาแต่ละเส้นและเส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ทั้งสองตัว
[ที่มา : https://th.misumi-ec.com/pr/technical_zone/product_tips/sizing-timing-belts-and-pulleys.html]

$$Length = 2C + \frac{\pi(D_1 + D_2)}{2} + \frac{(D_1 - D_2)^2}{4C} \quad (2.1)$$

โดยที่

C : ระยะห่างระหว่างกึ่งกลางของเฟลาแต่ละเส้น

D1 : เส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ (ใหญ่)

D2 : เส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ (เล็ก)

ข้อควรคำนึงคือ ความตึงของสายพาน เมื่อใช้งานสายพานที่มีความตึงมากเกินไปจะทำให้สายพานมีอายุการใช้งานสั้นลง โดยถ้าสายพานหย่อนเกินไปก็จะทำให้สายพานหลุดออกจากพูลเลย์ ซึ่งโดยทั่วไปการตึงสายพานนั้นควรจะอยู่ที่ระยะ 1 ถึง 8 เปอร์เซ็นต์ สายพานจะถูกผลิตตามความยาวที่ตายตัวไว้ล่วงหน้า อาจจะต้องปรับระยะห่างของเฟลาหรือเพิ่มขนาดพูลเลย์เพื่อให้ทำงานได้ตามที่ต้องการ

2.9 การหาความเร็วรอบที่ต้องการ

2.9.1 การหตรอบมอเตอร์ให้สัมพันธ์กับความเร็วที่ต้องการ

ในการเคลื่อนที่ของรถนั้น อัตราเร็วของรถเอจิวี่จะมีความสัมพันธ์กับค่าอัตราเร็วรอบและรัศมีของล้อขับ โดยการหตรอบมอเตอร์ให้สัมพันธ์กับความเร็วที่ต้องการขึ้นอยู่กับอัตราการทดเฟืองซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

$$v = \omega \times r \quad (2.2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่

v = ความเร็วของรถ, (m/s)

ω = ความเร็วเชิงมุม, (rad/s)

r = รัศมีของล้อ, (m)

2.9.2 การทอรอบมอเตอร์

ในการเคลื่อนที่ของรถเอจวีนั้น โดยอัตราเร็วจะมีความสัมพันธ์กับค่าอัตราเร็วรอบโดยขึ้นอยู่กับอัตราทระหว่างเส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ 2 ตัว ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้โดย

$$N_m \times D_1 = N_w \times D_2 \quad (2.3)$$

โดยที่

D_1 : เส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ (ใหญ่)

D_2 : เส้นผ่าศูนย์กลางของพูลเลย์ (เล็ก)

N_m : ความเร็วการหมุนของมอเตอร์

N_w : ความเร็วการหมุนของล้อ

2.10 PLC (Programmable Logic Controller)

PLC ย่อมาจาก Programmable Logic Controller มีต้นกำเนิดจากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่ง PLC มีความสำคัญเป็นอย่างมากในงานโรงงานอุตสาหกรรมเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมระบบการทำงานของเครื่องจักร ซึ่งในอดีตจะใช้วงจรรีเลย์ในการควบคุม โดยมีข้อเสียคือ ใช้งานยุ่งยาก ต่อมาจึงได้มีการพัฒนาเป็น PLC ที่มีระบบการใช้งานที่ง่ายกว่าสามารถเชื่อมต่อเข้ากับอุปกรณ์ Input และ Output ได้โดยตรง โดยที่สามารถเขียนโปรแกรมคำสั่งเข้าไปยัง PLC ก็ยังสามารถใช้งานได้ทันทีตามที่ต้องการ หรือหากต้องการเปลี่ยนเงื่อนไขการทำงานของเครื่องจักรใหม่ สามารถทำได้ง่ายเพียงแค่เปลี่ยนแปลงโปรแกรมคำสั่งใหม่เท่านั้นเอง

2.10.1 ความสามารถของ PLC

2.10.1.1 PLC ควบคุมงานที่ทำตามลำดับ

งานที่ทำตามลำดับก่อนหลัง Sequence Control หมายถึง งานที่ต้องมีลำดับก่อนหลัง เช่น การทำงานของระบบรีเลย์ การทำงานของ Timer/Counter การทำงานของ Printed Circuit Board Card การทำงานในระบบกึ่งอัตโนมัติหรือระบบอัตโนมัติ

2.10.1.2 PLC ควบคุมงานด้านการคำนวณ

งานควบคุมสมัยใหม่ Sophisticated Control เช่น การทำงานทางคณิตศาสตร์ บวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลบ คุณ หาร การควบคุมแบบอนาล็อก เช่น การควบคุมอุณหภูมิ, การควบคุม PID การควบคุมเซอร์โวมอเตอร์ การควบคุม Stepper-Motor

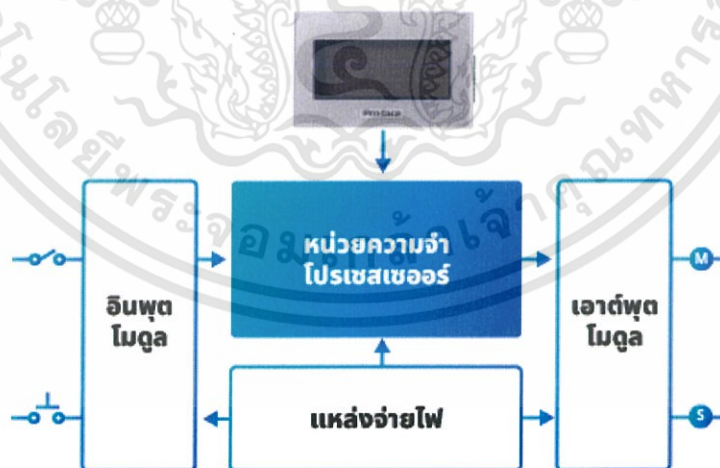
2.10.1.3 PLC ควบคุมงานอัตโนมัติ

การควบคุมเกี่ยวกับงานอำนวยการ Supervisory Control เช่น งานสัญญาณเตือน และ Process Monitoring, Fault Diagnostic and Monitoring, Printer/ASCII Interfacing, งานควบคุมอัตโนมัติในโรงงานอุตสาหกรรม, งานต่อร่วมกับคอมพิวเตอร์, LAN, WAN, FA., FMS., CIM. เป็นต้น

2.10.2 โครงสร้างของ PLC

PLC เป็นอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในงานทางอุตสาหกรรม โดยที่ส่วนประกอบของ PLC สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนคือ ดังรูปที่ 2.20

1. Control Processing Unit : CPU ถือเป็นสมองของระบบ โดยจะทำหน้าที่อ่านข้อมูลจาก Input Data จากนั้นจะประมวลผลและส่งข้อมูลที่ถูกต้องไปยังอุปกรณ์ควบคุมให้ทำงานได้ตามที่ต้องการ
2. Input และ Output : I/O หน่วย Input รับสัญญาณแล้วส่งต่อไปยัง CPU ประมวลผลแล้วจะส่งต่อให้ Output เพื่อให้อุปกรณ์ทำงานตามโปรแกรมที่ตั้งไว้
3. Programming Device ทำหน้าที่ควบคุมโปรแกรม โดยผู้ใช้สามารถติดตามผลการทำงานของเครื่องจักรว่าสามารถทำงานได้ถูกต้องตามโปรแกรมที่เขียนควบคุมไว้หรือไม่

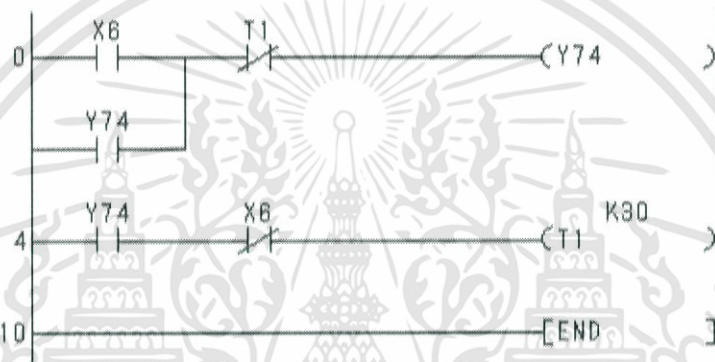
รูปที่ 2.20 โครงสร้างของ PLC

[ที่มา : https://th.misumi-ec.com/pr/recommend_category/plc201810]

2.10.3 ภาษาโปรแกรม

การทำงานที่ PLC การดำเนินการนั้นจะถูกเขียนไว้เป็นโปรแกรมควบคุมโปรแกรมเหล่านี้จะถูกลงทะเบียนลงในโมดูล CPU ซึ่งทำการควบคุมสัญญาณอินพุตและเอาต์พุต (I/O) ภาษาโปรแกรมที่ใช้สำหรับ พีแอลซี ได้แก่ แลตเตอร์ (LADDER) สเตทเมนต์ลิสต์ (Statement List : STL) ฟังก์ชันบล็อกไดอะแกรม (Function Block Diagram : FBD)

โปรแกรมแลตเตอร์เป็นแผงผังโลจิกแบบกราฟิกที่อิงตามวงจรไฟฟ้า ในโปรแกรมแลตเตอร์ สัญลักษณ์ที่แทนคำสั่งจะเชื่อมต่อเส้นคล้ายกับแผนผังวงจรไฟฟ้า และสามารถจำแนกลำดับการทำงานได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี้การเขียนโปรแกรมแลตเตอร์ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ด้านการเขียนโปรแกรมพิเศษ สามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก ดังรูปที่ 2.21

รูปที่ 2.21 ภาษาแลตเตอร์ของ PLC

[ที่มา : http://www.mitsubishielectric.com/fa/assist/e-learning/pdf/tha/1-Program_Basics_fod_tha]

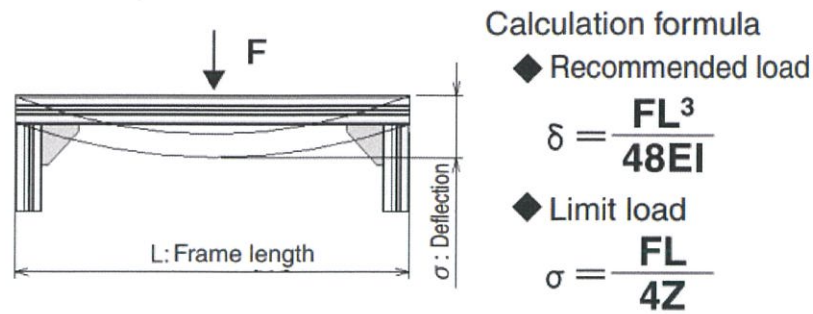
2.11 โครงสร้างอลูมิเนียม (Aluminum Frame)

การออกแบบและการเลือกใช้งานสิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ

1. น้ำหนักของการรับภาระของอลูมิเนียมในงานนั้นๆ
2. ข้อจำกัดของขนาดของพื้นที่ที่จะนำไปติดตั้ง
3. รูปทรงเมื่อทำการประกอบแล้วดูสมส่วน มั่นคง และดูแข็งแรง
4. การใช้งานภายใต้สภาพแวดล้อมของโรงงาน ควบน้ำมัน ความชื้น สิ่งสกปรก

2.11.1 การโก่งงอ (Deflection of Beam)

ซึ่งเมื่อวัตถุได้รับภาระ (Load) มากกระทำก็จะเกิดการค่าความเบี่ยงเบนของการโก่งงอเราควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับการเลือกขนาดของ Aluminum Frame และมีความใกล้เคียงกับภาระที่กระทำกับโครงสร้างของ Frame หรือไม่ ซึ่งสามารถหาได้ โดยใช้การคำนวณสูตร ดังรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.22 การโค้งงอของ Aluminum Frame

$$\delta = \frac{F \times L^3}{48E \times I} \quad (2.4)$$

โดยที่

δ = ค่าเบี่ยงเบน, mm

F = ภาระ(Load), N

L = ความยาวของท่อนอลูมิเนียม

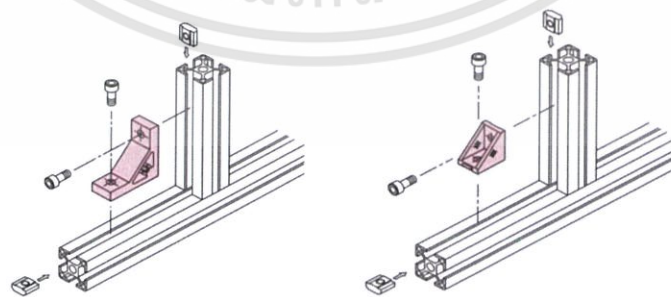
E = ค่ามอดูลัสของยัง 69,9762 N/mm²

I = โมเมนต์ความเฉื่อยของพื้นที่

ซึ่งค่าความเบี่ยงเบน δ ที่ได้ควรมีค่า ประมาณ 1/1000 ของความยาวท่อนอลูมิเนียม

2.11.2 กระบวนการยึด Frame

การยึดโครงสร้างอลูมิเนียมโปรไฟล์เข้าด้วยกันในแนวตั้งฉาก โดยใช้น็อตยึดระหว่างร่องของอลูมิเนียมโปรไฟล์โดยมี Bracket มาทำหน้าที่เป็นข้อต่อแล้วใช้ทีนัท (T-nut) เปรียบเสมือนเป็นร่องเกลียวไว้สำหรับยึดสกรูแบบหัวคราวซึ่งความแข็งแรงก็จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับใช้ Bracket ชนิดไหนต่อลักษณะอย่างไรดังรูปที่ 2.23

รูปที่ 2.23 การยึดของ Aluminum Frame

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 การเขียนแบบ

การเขียนแบบเพื่อใช้งาน มีความหมายว่าแบบที่เขียนนั้นจะต้องพร้อมส่งเข้าสู่กระบวนการผลิตเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ชิ้นนั้นๆ ดังนั้นแบบที่เขียนต้องมีการใส่รายละเอียดและข้อมูลเพิ่มเติมลงไปให้ครบถ้วน ภาพเขียนแบบเพื่อใช้งาน (Working Drawing) คือ ชุดภาพเขียนแบบที่จะใช้กระบวนการผลิต ซึ่งประกอบไปด้วยภาพเขียนแบบโดยละเอียด (Detail Drawing) และภาพเขียนแบบประกอบ (Assembly Drawing)

2.12.1 การเขียนแบบโดยละเอียด (Detail Drawing)

2.12.1.1 ข้อมูลทั่วไป (General Information)

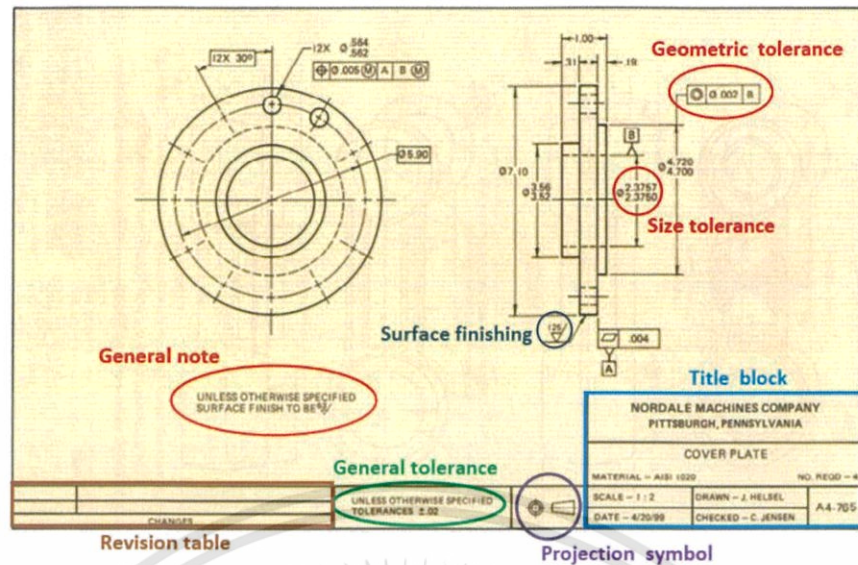
ข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏอยู่ใน Title Block เช่น

- ชื่อบริษัท (Name of Company)
- ชื่อของชิ้นส่วนที่วาด (Part's Name)
- หมายเลขของงานเขียนแบบนี้ (Drawing Sheet Number)
- ชื่อของผู้วาด และผู้ตรวจสอบ (Name of Drafter, Checker)
- วันที่เขียน (Relevant Dates of Action)
- หน่วยที่ใช้ในการแก้ไขแบบ (Unit)
- สเกลที่ใช้ในการเขียนแบบ (Scale)

2.12.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวชิ้นส่วน (Part's Information)

ข้อมูลส่วนนี้จะประกอบไปด้วย

- ข้อมูลรูปร่างของวัตถุ ข้อมูลส่วนนี้จะใช้เทคนิคการเขียนแบบออร์โทกราฟิก เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านแบบเข้าใจถึงรูปร่างของวัตถุ
- ข้อมูลเกี่ยวกับขนาด ควรที่จะวาดชิ้นส่วนทุกๆ ชิ้นด้วยสเกลเดียวกันถ้ามีความจำเป็นต้องวาดด้วยสเกลอื่นก็ควรบอกขนาดของสเกลที่ใช้อย่างชัดเจน
- ข้อมูลจำเพาะของวัตถุ เช่น ชื่อชิ้นงานส่วนที่ต้องการผลิต ชนิดของวัสดุที่ใช้ผลิตชิ้นส่วนนั้นๆ ข้อมูลของกระบวนการ ค่าความเรียบของพื้นผิวที่ต้องการ (Surface Finish) ค่าความผิดพลาดในการผลิตที่ยอมรับได้ (Tolerance) ถ้าต้องการเจาะรูให้มีขนาดเท่ากับ 20 มิลลิเมตร ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการผลิตให้รูมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับที่ต้องการนั้น เป็นไปได้ยากมากและมีต้นทุนในการผลิตสูงมากด้วย ดังนั้นเพื่อให้ชิ้นงานที่ผลิตออกมาใช้งานได้จึงมักจะใส่ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้ลงไปด้วย เช่น ต้องการเจาะรูที่มีขนาดเท่ากับ 20 ± 0.01 มิลลิเมตร นั่นก็คือ รูที่เจาะนั้นต้องมีขนาดอยู่ในช่วง 19.99 มิลลิเมตร ถึง 20.01 มิลลิเมตร ถึงจะนำไปใช้งานได้ ดังรูปที่ 2.24

รูปที่ 2.24 ตัวอย่างภาพเขียนแบบโดยละเอียด

[ที่มา : <http://pioneer.netsew.chula.ac.th/~kjiरण/Drawing%20Notes/Chapter%2012>]

2.12.2 การเขียนแบบภาพประกอบ (Assembly Drawing)

การเขียนภาพประกอบ (Assembly Drawing) คือ งานเขียนแบบที่บรรจุภาพของชิ้นส่วนที่ต้องการใช้ในการประกอบผลิตภัณฑ์ชิ้นนั้นๆ โดยจะต้องเขียนภาพของชิ้นส่วนแต่ละชิ้นส่วนให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง หลังจากประกอบเสร็จสิ้นหรือเขียนให้อยู่ตำแหน่งพร้อมที่จะประกอบ ชนิดของภาพเขียนแบบประกอบมี 3 ชนิด คือ

2.12.2.1 Exploded Assembly Drawings

ภาพเขียนแบบการประกอบภาพชนิดนี้จะแสดงชิ้นส่วนที่ต้องการนำมาประกอบเข้าด้วยกัน โดยทำการวาดไปในแบบให้อยู่ในตำแหน่งที่พร้อมจะประกอบ และวางตามลำดับการประกอบก่อนหลัง แต่ไม่แสดงผลลัพธ์สุดท้ายหลังการประกอบเสร็จ

2.12.2.2 General Assembly Drawings

การประกอบภาพชนิดนี้จะแสดงชิ้นส่วนแต่ละชิ้น โดยการวาดให้อยู่ในตำแหน่งที่พร้อมจะใช้งานคือ ชิ้นงานถูกวาดให้อยู่ในตำแหน่งที่ประกอบเป็นผลิตภัณฑ์เสร็จสิ้นแล้วพร้อมตารางแสดงชิ้นส่วนของวัสดุที่ใช้ในการประกอบ (BOM, Bill of Materials)

2.12.2.3 Detail Assembly Drawings

การเขียนภาพประกอบนี้ลักษณะคล้ายกับการเขียนภาพประกอบแบบ General Assembly Drawing เพียงแต่จะมีการบอกขนาดโดยละเอียดลงในภาพประกอบนั้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินโครงการงาน

การดำเนินโครงการสร้างรถเอจีวีเพื่อการขนส่งแบบอัตโนมัติ ลดภาระการใช้พนักงานปฏิบัติงานในส่วนที่ไม่จำเป็น และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตจะแบ่งการทำงานเป็นหลายๆ ส่วนการออกแบบ การสร้างชิ้นงาน การเขียนโปรแกรม การทดสอบใช้งาน การออกแบบโครงการนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การออกแบบกลไกทางกล และการออกแบบทางไฟฟ้า โดยจะต้องศึกษาคุณสมบัติของชิ้นส่วนต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ภายในรถเอจีวี หลังจากนั้นเป็นการเขียนโปรแกรมเพื่อให้ทำงานได้อย่างที่ต้องการแล้วจะเริ่มทดสอบว่าสามารถทำงานได้ตามที่ออกแบบไว้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานของบริษัท

ในการผลิตกระบอกสูบน้ำเมติกมีขั้นตอนโดยนำวัตถุดิบในการผลิต (Raw Material) ที่ทำการเก็บไว้ในคลังสินค้าหรือบริเวณที่ทำการเก็บชิ้นส่วน (Inventory) มาทำงานการผลิตที่แผนกเครื่องจักรกล (Machining) เมื่อทำการผลิตชิ้นงานเสร็จแล้วจะนำกล่องมาใส่วัสดุแล้วทำการขนส่งโดยรถเข็นบรรทุกกล่องใส่วัสดุไปยังลิฟท์ขนส่ง (Elevator) ไปยังในส่วนชั้นที่ 2 คือ พื้นที่ส่วนสายการประกอบ (Assembly Line) แล้วนำรถเข็นขนส่งวัสดุมาจอดทิ้งไว้เพื่อให้พนักงานปฏิบัติงานทำการลากรถเข็นไปยังส่วนพื้นที่วางรถเข็นเพื่อรอการประกอบ (Material Wait for Assembly) ต่อไป

3.1.1 ศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1.1 พื้นที่การทำงาน

- ระยะทางจากลิฟท์มายังจุดจอดรถประมาณ 80 เมตร
- ลักษณะของพื้นโรงงานเป็นแบบ กระเบื้องยางสีครีม
- พื้นที่บริเวณที่ทำการมีความสะอาดและมีแสงสว่างเพียงพอ

3.1.1.2 ลักษณะของรถเข็นขนส่งวัสดุ

- กว้าง 51.5 เซนติเมตร ยาว 63.8 เซนติเมตร สูง 130 เซนติเมตร
- ฐานชั้นแรกถึงล้อประมาณ 15.5 เซนติเมตร
- ฐานชั้นที่สองถึงล้อประมาณ 33 เซนติเมตร
- มีน้ำหนักรวม รถเข็น+กระบะ (เปล้า) จำนวน 12 ชิ้น 39.8 กิโลกรัม
- น้ำหนักชิ้นงานวัสดุที่ทำการเข็นในแต่ละรอบ ประมาณ 20 กิโลกรัม
- ขนาดของพื้นที่ได้รถเข็นที่ทำการเกี่ยวลาก กว้าง 400 มิลลิเมตร ยาว 455 มิลลิเมตร

ลักษณะของรถเข็นขนส่งวัสดุ โครงสร้าง และพื้นที่ได้รถที่ทำการเกี่ยวลาก ดังรูปที่ 3.1 และ 3.2 ตามลำดับ

รูปที่ 3.1 โครงสร้างของรถเข็นขนส่งวัสดุ

รูปที่ 3.2 พื้นที่ใต้รถเข็นที่ทำการเกี่ยวลาก

3.2 วางแผนการดำเนินงาน

การวางแผนงานดำเนินงานถือเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดทำโครงการ การจัดลำดับช่วงเวลาในแต่ละส่วนงานนั้น เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ โดยแผนงานบางส่วนอาจจะทำงานไปพร้อมกันได้ แผนงานที่วางแผนไว้ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินโครงการเสร็จ วันที่ 6 สิงหาคม 2561 ถึง วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แผนงานโครงการเอจีวี

การดำเนินงาน			ระยะเวลาในการดำเนินงาน (เดือน)															
			สิงหาคม				กันยายน				ตุลาคม				พฤศจิกายน			
			1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1	ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรถ	Plan	■	■														
		Action																
2	ออกแบบวงจรควบคุม	Plan			■	■												
		Action																
3	ออกแบบโครงสร้างรถ	Plan					■	■	■									
		Action																
4	จัดซื้ออุปกรณ์	Plan							■	■								
		Action																
5	ทำโครงสร้างรถ	Plan									■	■	■					
		Action																
6	ทำวงจรควบคุม	Plan											■	■	■			
		Action																
7	ประกอบโครงสร้างรถกับวงจรเข้าด้วยกัน	Plan													■	■	■	
		Action																
8	ทดสอบการทำงาน/ปรับปรุงแก้ไข	Plan															■	
		Action																

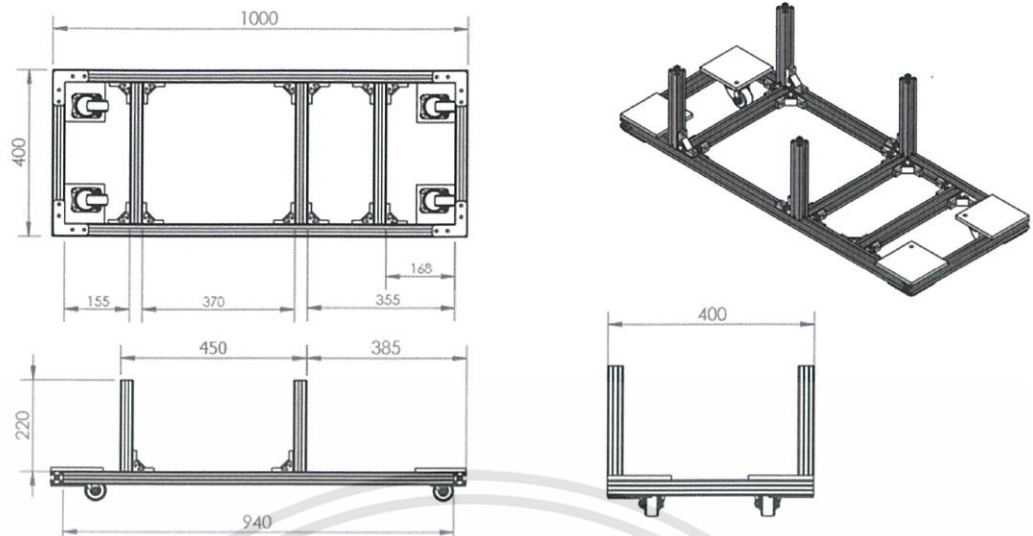
3.3 ออกแบบโครงสร้างรถและกลไกทางกล

การออกแบบโครงสร้างรถและกลไกนั้นต้องสอดคล้องกับลักษณะงานที่จะใช้คือ รถต้องมีความสามารถลอดใต้รถเข็นได้เมื่อทำการถอดฐานชั้นแรกออก (Low Profile) คือ มีความสูงไม่มากเกินไป ความกว้างของรถต้องพอดีไม่ชนกับล้อของรถเข็น และมีความยาวรถที่เหมาะสม

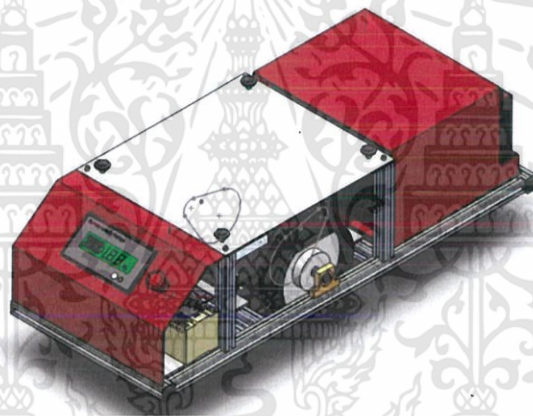
3.3.1 ออกแบบโครงสร้าง

คำนึงถึงขนาดของอุปกรณ์ที่จะนำมาติดตั้งบนตัวรถ เช่น แบตเตอรี่ ล้อ PLC ชุดยกเกี่ยววาลมอเตอร์

การออกแบบครั้งที่ 1 ออกแบบโดยมีโครงสร้างที่เรียบง่ายที่ทำมาจาก Aluminum Profile ดังรูปที่ 3.3 โดยมีการวางมอเตอร์ 2 ลงบนตัวรถทำหน้าที่ขับเคลื่อนรถ แบบ 2 ล้อหมุนกลับกันและมีล้อตาม 4 ล้อประคองรับน้ำหนัก ดังรูปที่ 3.4

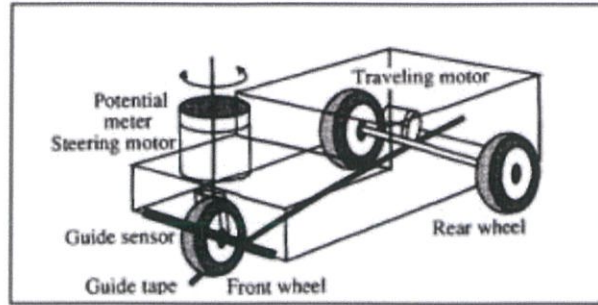
รูปที่ 3.3 โครงสร้างการออกแบบครั้งที่ 1

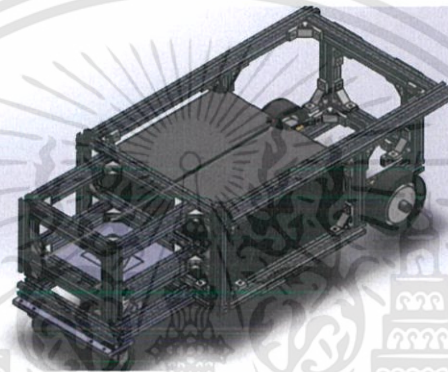
รูปที่ 3.4 ลักษณะรถเอจิวีการออกแบบครั้งที่ 1

เมื่อทำการออกแบบแล้วเห็นสมควรว่า การเคลื่อนที่แบบมีมอเตอร์ 2 ตัว คุมล้อ 2 ล้อ นั้นควบคุมได้ยากต่อการเดินตามแถบเส้นที่ได้วางไว้ เพราะจากการทดลองอื่นๆ เห็นว่ารถนั้นมีอาการส่ายไปมาอย่างเห็นได้ชัด

การออกแบบครั้งที่ 2 ได้ออกแบบโครงสร้างใหม่ทั้งหมดคือ ใช้หลักการการเคลื่อนที่แบบ 3 ล้อ โดยล้อหน้าทำหน้าที่บังคับทิศทาง การเคลื่อนที่ ส่วน 2 ล้อหลังทำหน้าที่ขับเคลื่อนรถให้เดินไปข้างหน้า เพื่อลดอาการส่ายของตัวรถลง ดังรูปที่ 3.5 โดยจัดวางให้แบตเตอรี่นั้นวางกลางตัวรถเพื่อมีการกระจายน้ำหนักไปยังล้อหน้าและล้อหลังเท่าๆ กัน ดังรูปที่ 3.6

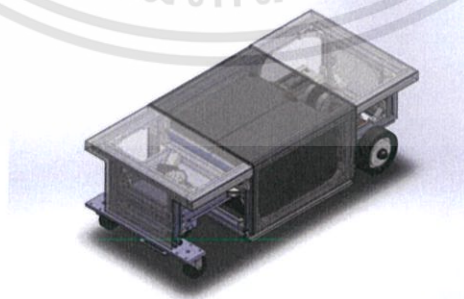

รูปที่ 3.5 หลักการรถเอจิวี่ 3 ล้อ

รูปที่ 3.6 การออกแบบรถเอจิวี่ครั้งที่ 2

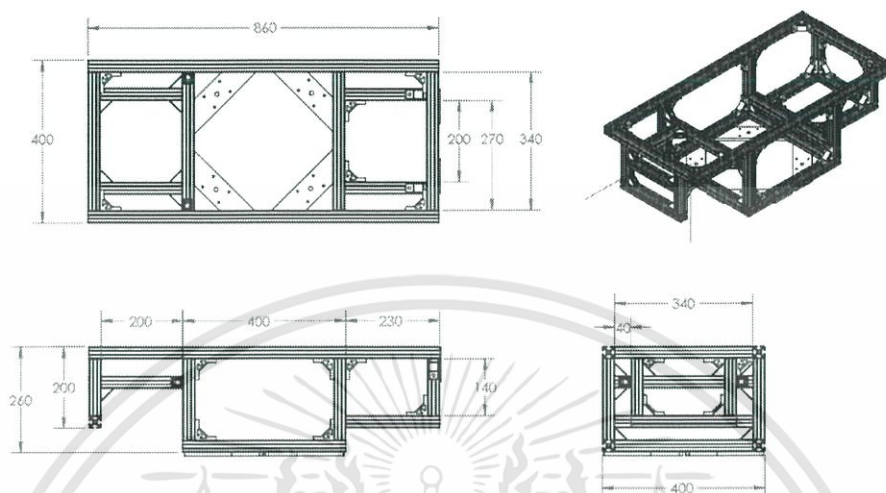
หลังการออกแบบได้ทำการนำเสนอแบบกับทางบริษัท โดยทางบริษัทได้พิจารณาว่ายังมีบางจุดที่โครงสร้างนั้นรับแรงได้ไม่ดี และส่วนล้อหน้ามีความแข็งแรงของจุดต่อไม่เหมาะสมกับที่คู่มือบอก การออกแบบครั้งที่ 3 แก้ไขการออกแบบครั้งที่ 2 โดยเพิ่มความแข็งแรงของล้อหน้า โดยเสริมให้มีโครงสร้างด้านบนมาช่วยรับน้ำหนัก ออกแบบให้ตัวรถมีความสูงที่ต่ำลง เพื่อจะได้มีจุดศูนย์ถ่วงต่ำ ดังรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 การออกแบบโครงสร้างรถเอจิวี่ครั้งที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้แบบรถเอจีวีแล้วจึงทำเขียนแบบ General Assembly ขึ้นมาเพื่อทำการประกอบต่อไป ดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 แบบ General Assembly โครงสร้างรถเอจีวีครั้งที่ 3

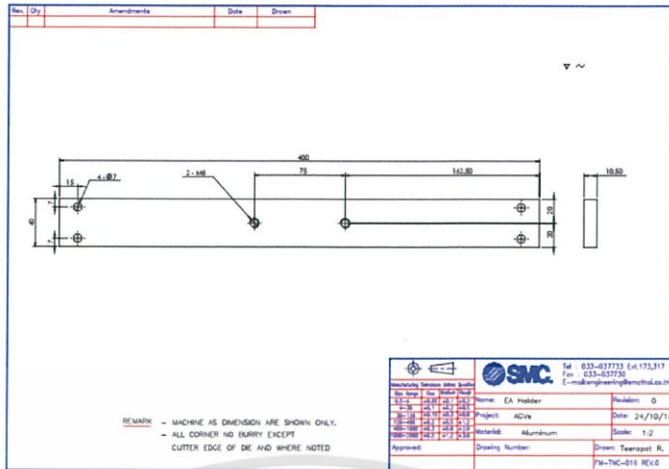
3.3.2 ออกแบบกลไกทางกล

ออกแบบชิ้นส่วนอุปกรณ์ในการขับเคลื่อนรถเอจีวีแบ่งได้ 2 ส่วน คือ ส่วนหน้าและส่วนหลัง

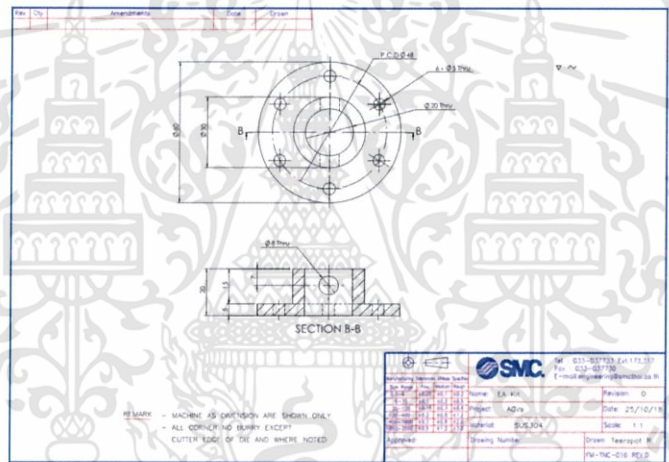
3.3.2.1 ส่วนประกอบของอุปกรณ์ทางกลไกในส่วนหน้า

1. แผ่นอลูมิเนียมในการติดตั้งมอเตอร์ ดังรูปที่ 3.9
2. ส่วนที่ใช้ยึดแกนเพลลาขับล้อหน้ากับมอเตอร์ ดังรูปที่ 3.10
3. แกนเพลลาขับในการขับชุดล้อหน้า ดังรูปที่ 3.11
4. แผ่นอลูมิเนียมที่ใช้รับน้ำหนักของล้อหน้าไว้กับโครงสร้างตัวรถ ดังรูปที่ 3.12
5. แบริ่งเพื่อให้ล้อหน้าทำการเลี้ยวได้ โดยยังมีหน้ารับน้ำหนักส่วนหน้าไว้ที่ป่าของ
แบริ่งโดยติดตั้งไว้กับแผ่นอลูมิเนียมรับน้ำหนัก
6. เพลาล้อหน้า
7. แผ่นอลูมิเนียมที่ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างการรับน้ำหนักเพลลาขับล้อหน้า ดังรูปที่

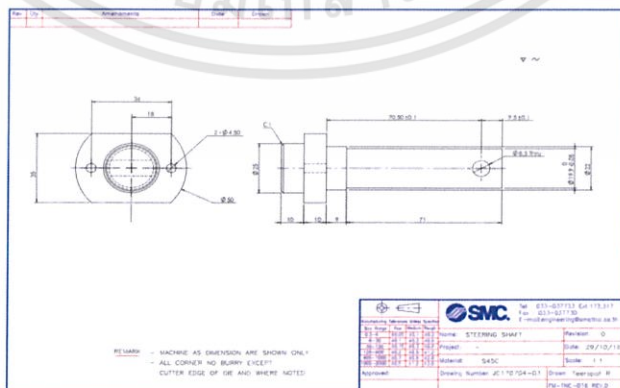
3.13

รูปที่ 3.9 แผ่นอลูมิเนียมในการติดตั้งมอเตอร์

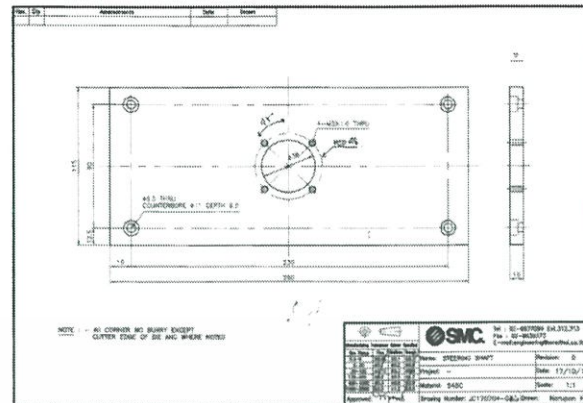

รูปที่ 3.10 ส่วนที่ใช้ยึดแกนเพลาชับล้อหน้ากับมอเตอร์

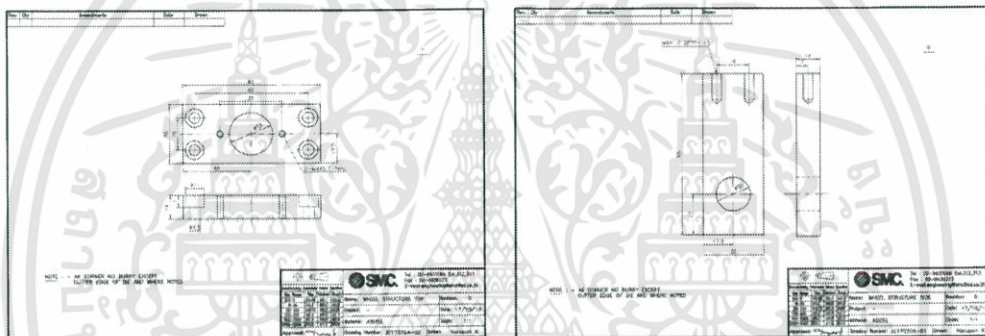

รูปที่ 3.11 แกนเพลาชับในการขับเคลื่อนล้อหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.12 แผ่นอลูมิเนียมที่ใช้รับน้ำหนักของล้อหน้าไว้กับโครงสร้างตัวรถ

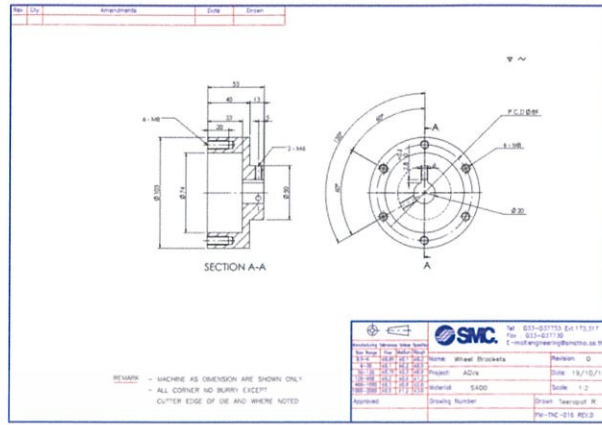

รูปที่ 3.13 แผ่นอลูมิเนียมที่ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างการรับน้ำหนักเพลาล้อกับล้อหน้า

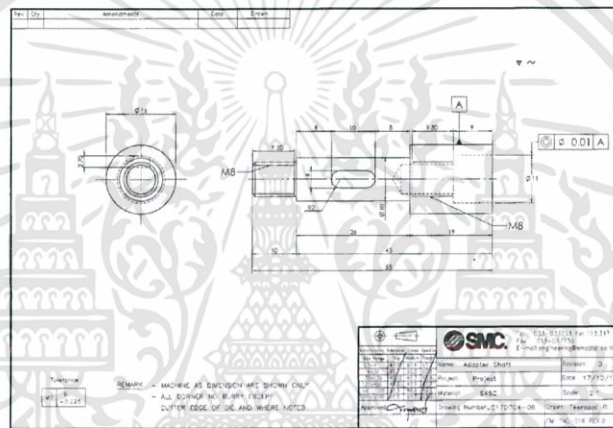
3.3.2.1 ส่วนประกอบของอุปกรณ์ทางกลไกในส่วนล้อหลัง

1. เพลาล้อหลัง
2. ส่วนที่ทำการขับเคลื่อนเพลาล้อหลังไปกับล้อ ดังรูปที่ 3.14
3. แบริ่งเพลลา
4. สายพานไทมมิ่ง
5. พูเลย์ไทมมิ่ง
6. แกนชิ้นงานที่ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างแกนมอเตอร์กับพูเลย์ ดังรูปที่ 3.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

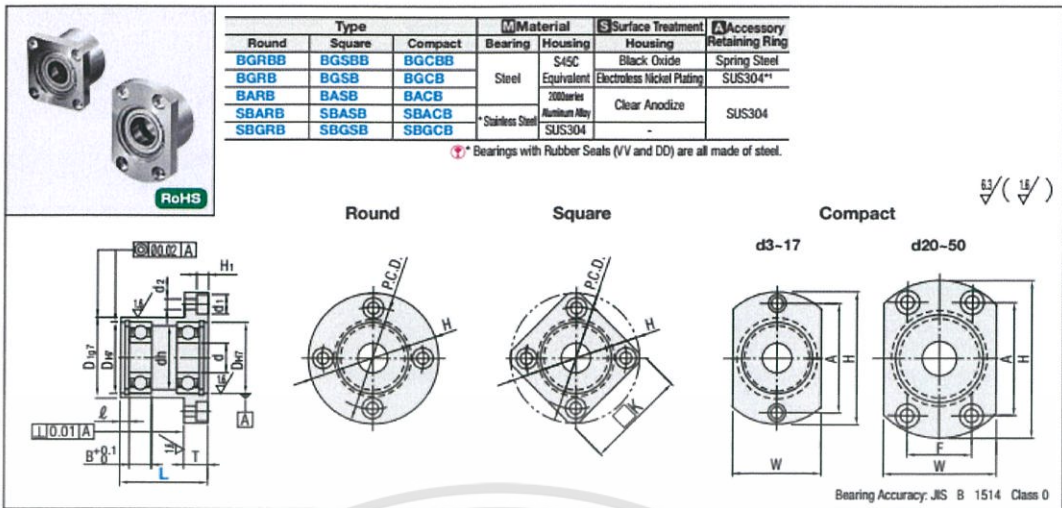
รูปที่ 3.14 แกนเพลลาขับในการขับเคลื่อนล้อหน้า

รูปที่ 3.15 แกนชิ้นงานที่ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างแกนมอเตอร์กับพู่เลย์

3.4 การเลือกอุปกรณ์และการสั่งซื้อ

ขั้นตอนการเลือกอุปกรณ์แต่ละชิ้นนั้นสามารถทำร่วมไปกับการออกแบบทางกลไกด้วย โดยดูจากลักษณะการทำงานที่ต้องการใช้ ทั้งการเลือก แบร็ง ล้อ ชุดส่งกำลังต่างๆ โดยทำการดูขนาดจากภาพ Drawing และออกแบบให้ชิ้นส่วนประกอบอุปกรณ์ให้มีขนาดความสอดคล้องกัน โดยดูประเภทของวัสดุและลักษณะของผิวชิ้นงาน ตัวอย่างแคตตาล็อกของอุปกรณ์ ดังรูปที่ 3.16

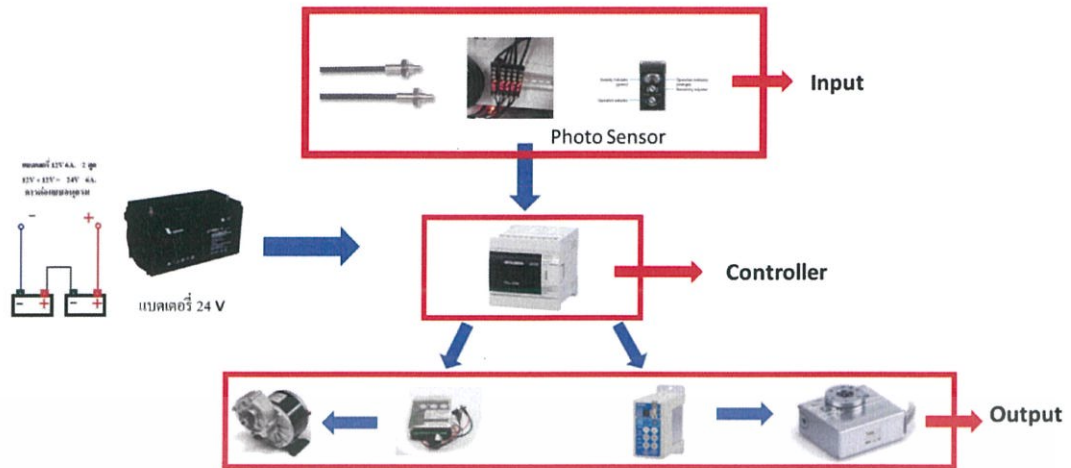
รูปที่ 3.16 สเปคของแบร์ริง

เมื่อทำการเลือกอุปกรณ์ที่ต้องการใช้เสร็จแล้วจะทำการขออนุมัติการสั่งซื้อ (PR) ใช้เวลาในการจัดส่งขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ที่ทำการเลือกใช้

3.5 การออกแบบทางไฟฟ้าและระบบควบคุมการทำงาน

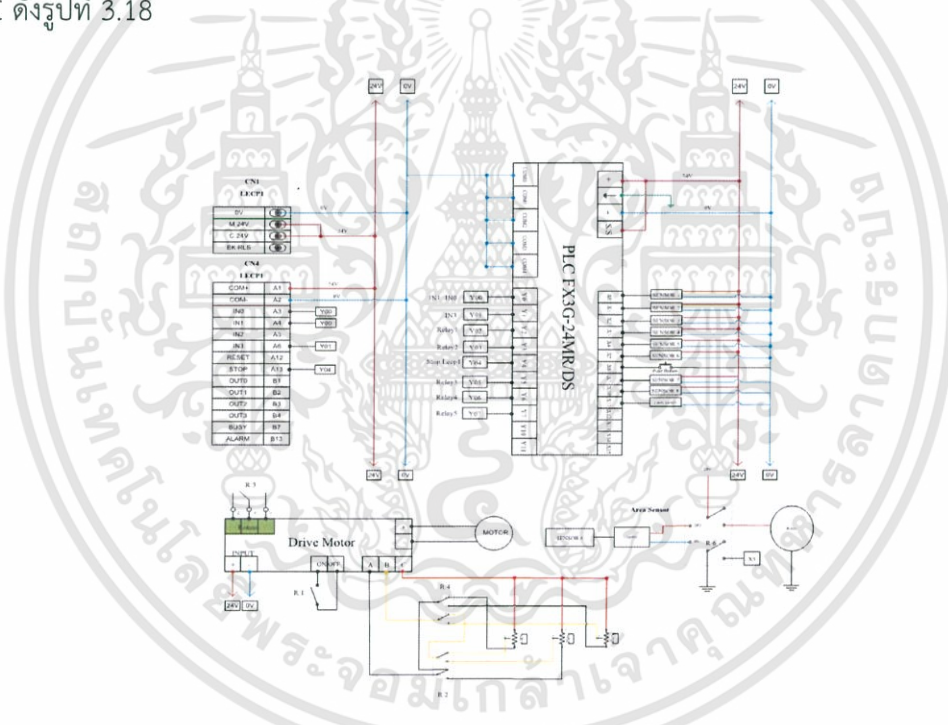
3.5.1 ออกแบบการทำงาน

หลักการการทำงานของรถขนส่งวัสดุในโรงงานจะมีอุปกรณ์อินพุตซึ่งประกอบด้วย เซนเซอร์บังคับทิศทางทำหน้าที่ควบคุมทิศทางการเคลื่อนที่ของรถเอจิวี่ให้วิ่งตามเส้น เซนเซอร์ควบคุมการหยุดรถทำหน้าที่ตรวจจับเส้นเพื่อให้รถเอจิวี่หยุดในตำแหน่งที่กำหนดไว้ เซนเซอร์ตรวจจับรถเช่นทำหน้าที่ตรวจจับเพื่อทำการควบคุมการทำงานของมอเตอร์ให้มีความเร็วที่ช้าลงและให้หยุดยกทำงาน และเซนเซอร์ตรวจจับวัตถุจะทำหน้าที่ตรวจจับวัตถุด้านหน้าของรถแล้วรถจะหยุด ซึ่งจากการทำงานของเซนเซอร์ทั้งสี่แบบนี้จะส่งสัญญาณไปยัง PLC เพื่อไปควบคุมการทำงาน ชุดขับเคลื่อนของมอเตอร์ให้ทำงานตามที่กำหนด โดยระบบทั้งหมดจะออกแบบภายใต้แรงดันไฟฟ้า 24 โวลต์ แบตเตอรี่ 2 ลูกต่ออนุกรมกัน ดังรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 หลักการทำงานของรถเอจีวี

มีการออกแบบวงจรไฟฟ้าของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น รีเลย์ เซอร์คิตเบรกเกอร์ คอนโทรลเลอร์ PLC ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 วงจรไฟฟ้าควบคุมการทำงาน

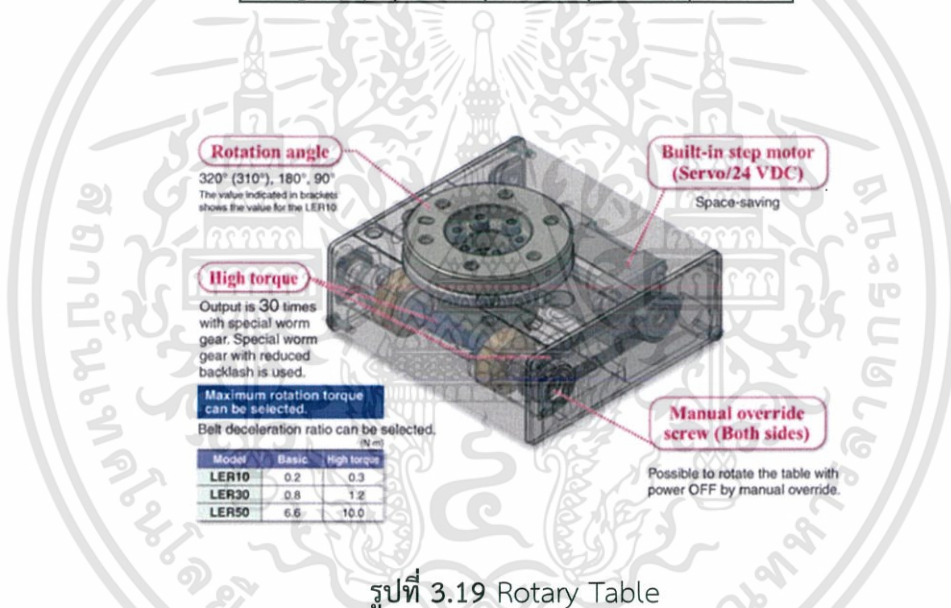
3.5.2 ระบบควบคุมการทำงาน

การออกแบบระบบควบคุมการทำงานเนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมมอเตอร์นั้น เป็นของทางบริษัทเองจึงต้องทำการศึกษาเป็นพิเศษ โดยทำการขอความช่วยเหลือจากบุคลากรของบริษัทเพื่อทำการสอนควบคุม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ การใช้งาน Electric Actuator แบบ Rotary Table ดังรูปที่ 3.19 ต้องใช้อุปกรณ์คอลโทรลเลอร์ LECP1 ดังรูปที่ 3.20 ต้องทำการกำหนดค่าตำแหน่งที่ต้องการซึ่งใช้สัญญาณมาจาก PLC โดยมีฟังก์ชันการทำงานดังตารางที่ 3.2

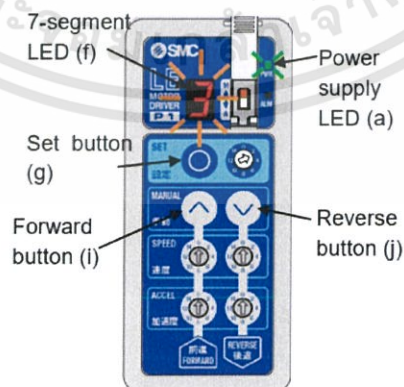
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 ฟังก์ชันการทำงานของ LEC1

Position number	IN3	IN2	IN1	IN0
1(End side)	○	○	○	●
2(Motor side)	○	○	●	○
3	○	○	●	●
4	○	●	○	○
5	○	●	○	●
6	○	●	●	○
7	○	●	●	●
8	●	○	○	○
9	●	○	○	●
10 (A)	●	○	●	○
11 (B)	●	○	●	●
12 (C)	●	●	○	○
13 (D)	●	●	○	●
14 (E)	●	●	●	○
Origin(F)	●	●	●	●

รูปที่ 3.19 Rotary Table

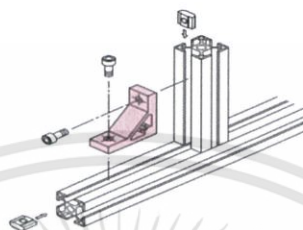
รูปที่ 3.20 LEC1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

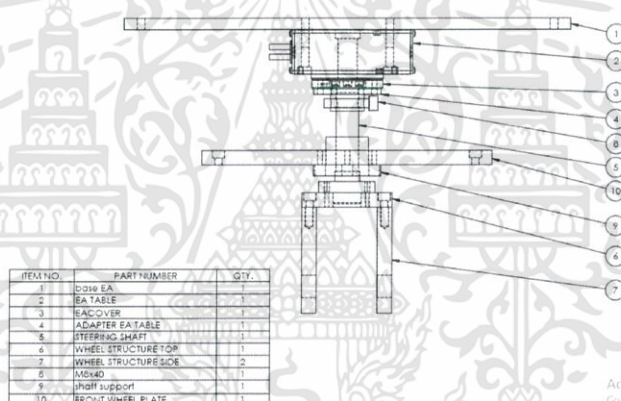
3.6 การประกอบรถและติดตั้งอุปกรณ์

3.6.1 ประกอบโครงสร้างรถ

เมื่อทำการออกแบบโครงสร้าง และอุปกรณ์ทางกลไกเสร็จแล้วจะทำการประกอบยึดโครงสร้าง และประกอบชิ้นส่วนกลไกต่างๆ ตามแบบการประกอบ (Assembly Drawing) ดังรูปที่ 3.21 และ 3.22 ตามลำดับ โดยทำการเรียงลำดับการประกอบให้เหมาะสมป้องกันการประกอบที่ผิดพลาด

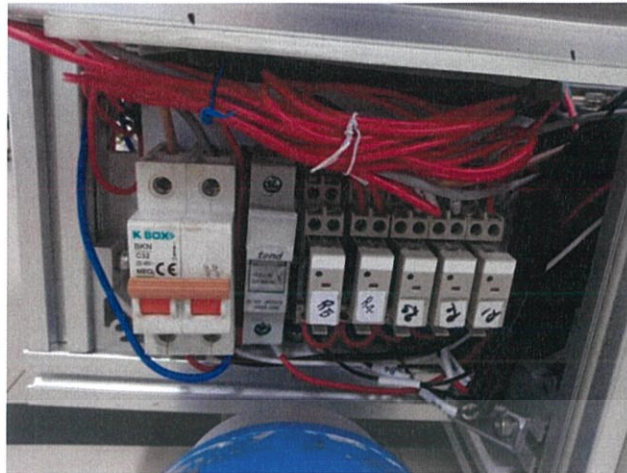
รูปที่ 3.21 การยึดโครงสร้างอลูมิเนียม

รูปที่ 3.22 แบบการประกอบ (Assembly Drawing) ล้อส่วนหน้า

3.6.2 ติดตั้งอุปกรณ์ทางไฟฟ้า

นำอุปกรณ์ทางไฟฟ้ามาประกอบกับโครงสร้างของตัวรถ โดยทำการตัดแผ่นพลาสติกมาแผ่นฐานรอง (Base) แล้วใช้รางยึดอุปกรณ์ (Din Rail) มาประกอบให้ยึดติดกับโครงสร้างของรถ จากนั้นทำการ Wiring Process เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย และสามารถใช้งานอุปกรณ์ได้สะดวกยิ่งขึ้น ดังรูปที่ 3.23

รูปที่ 3.23 การติดตั้งอุปกรณ์ทางไฟฟ้า

3.7 การเขียนโปรแกรม PLC

ทำการออกแบบลำดับขั้นตอนการทำงานโดยกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ของอุปกรณ์เพื่อเขียนภาษาโปรแกรมแลตเตอร์ (Ladder Diagram) ซึ่งแบ่งเป็นส่วนหลายส่วน ส่วนควบคุมการเดินตามแถบเส้น ส่วนควบคุมความเร็ว

3.7.1 ส่วนควบคุมการเดินตามแถบเส้น

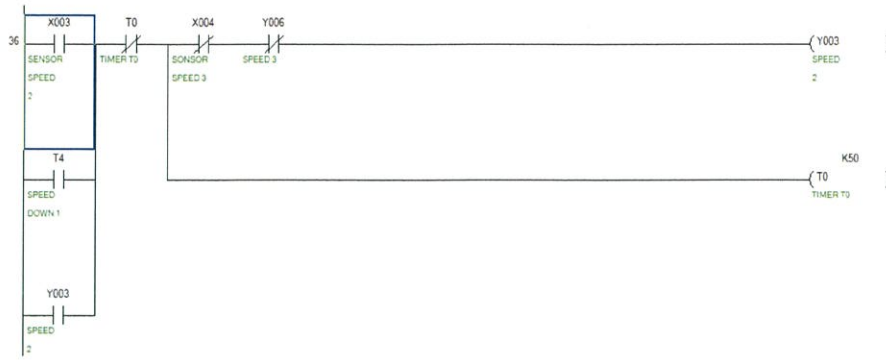
ออกแบบ Ladder การทำงานให้สอดคล้องกับอุปกรณ์ โดยใช้เซนเซอร์จับเส้นทาง 3 ตัวเป็นอินพุต จับเส้นทางการเดินรถเพื่อทำการควบคุมมอเตอร์ส่วนหน้าต่อไป ดังรูปที่ 3.24

รูปที่ 3.24 ส่วนควบคุมการเดินตามแถบเส้น

3.7.2 ส่วนควบคุมความเร็ว

ออกแบบ Ladder การทำงานให้สอดคล้องกับอุปกรณ์ ใช้เซนเซอร์จับแถบเส้น 5 ตัว และเมื่อเซนเซอร์ข้างจับแถบเส้นก็จะทำการเปลี่ยนความเร็วมอเตอร์ ดังรูปที่ 3.25

รูปที่ 3.25 ส่วนควบคุมความเร็ว

3.7.3 ส่วนควบคุมความปลอดภัย

ออกแบบ Ladder โดยให้การทำงานสอดคล้องกับอุปกรณ์ ใช้เซนเซอร์จับแถบเส้น 5 ตัวเพื่อทำการชะลอควบคุมความเร็วของรถ และเซนเซอร์จับวัตถุเป็นอินพุตจับวัตถุที่อยู่ด้านหน้าของตัวรถ ดังรูปที่ 3.26

รูปที่ 3.26 ส่วนควบคุมความปลอดภัย

บทที่ 4

ผลการดำเนินโครงการ

หลังจากทำการประกอบโครงสร้างติดตั้งอุปกรณ์ทุกอย่างแล้ว ทำการทดลองและทดสอบการทำงานของตัวรถ โดยศึกษาพฤติกรรมของรถเพื่อทดสอบอุปกรณ์และรวบรวมข้อมูลหลังจากทำการใช้งานจริง

4.1 ทดสอบการเดินรถ

ทดสอบการเดินตามแถบเส้นของรถโดยใช้เซนเซอร์แสง 3 ตัวในการจับเส้น โดยมีกำหนดตำแหน่งของเซนเซอร์ ดังรูปที่ 4.1

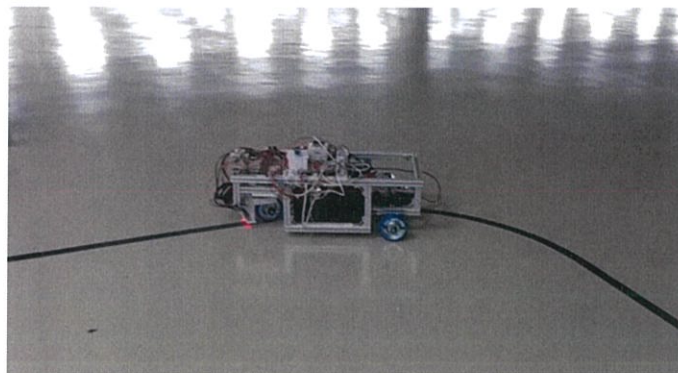

รูปที่ 4.1 ตำแหน่งการวางของเซนเซอร์

หลังจากทำการทดสอบการเดินตามเส้น ดังรูปที่ 4.2 แล้วพบว่ารถไม่สามารถวิ่งบนเส้นทางที่กำหนดได้ จึงทำการตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ หาสาเหตุโดยสามารถแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1. กำหนดช่วงการสะท้อนของเซนเซอร์ไม่พอดีกับความเร็วของรถ
2. วางตำแหน่งเซนเซอร์ไม่ตรงศูนย์กลางของตัวรถ
3. Electric Actuator แบบ Rotary Table นั้นตอบสนองไม่ทัน
4. พื้นที่ทำกรทดสอบนั้นมีความสกปรกทำให้การตรวจจับเส้นนั้นไม่ดี

ทำการแก้ไขในแต่ละหัวข้อ โดยค้นพบว่าสาเหตุที่จริงแล้วการทำงานของ Electric Actuator แบบ Rotary Table นั้นไม่สามารถรับคำสั่งอื่นต่อไป ถ้าหากยังทำคำสั่งแรกไม่เสร็จสมบูรณ์จึงต้องทำการรีเซ็ตค่าตลอดเวลาเพื่อรับคำสั่งใหม่ โดยวิธีการแก้โปรแกรมคือ เพิ่มคำสั่ง M8012 ซึ่งเป็นคำสั่งของ PLC โดยมีคุณสมบัติพิเศษคือ ทำการ On - Off ทุกๆ 0.1 วินาที

รูปที่ 4.2 การทดสอบการเดินตามแถบเส้น

4.2 ทดสอบระบบตรวจจับวัตถุ

เพื่อให้เกิดความปลอดภัยเนื่องจากใช้ในไลน์การผลิตที่มีพนักงานปฏิบัติงานอยู่ จึงต้องทำการป้องกันโดยใช้เซนเซอร์ตรวจจับวัตถุ ทำการเขียนโปรแกรมเพื่อสั่งไม่ให้รถนั้นวิ่งไปชนกับสิ่งกีดขวางต่างๆ ได้ดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 ระบบกันชนของรถเมื่อมีสิ่งกีดขวาง

จากการทดสอบเพื่อทำให้รถหยุดได้ดังรูปที่ 4.3 และสามารถลดได้รถเช่นได้ดังรูปที่ 4.4 ได้ทำการทดสอบสองแบบคือ แบบที่ใช้อัลตราโซนิกเซนเซอร์ และแบบเซนเซอร์แสง พบว่าแบบที่ใช้อัลตราโซนิกนั้นมีรัศมีของการแพร่คลื่นแบบกรวย ทำให้การตรวจจับวัตถุอื่นไปด้วยไม่สามารถทำการลดได้รถเช่นได้ เพราะรถจะหยุดก่อนถึงรถเช่น ซึ่งไม่ต้องกับจุดประสงค์ที่ว่า จะตรวจจับเฉพาะรถเช่น จึงทำการเปลี่ยนเป็นแบบใช้เซนเซอร์แสงในการตรวจจับแทนพบว่ามี การตอบสนองตามที่ต้องการ

รูปที่ 4.4 ระบบตรวจจذبวัตถุ

4.3 ทดสอบการใช้พลังงาน

ทำการทดสอบการใช้พลังงานทางไฟฟ้า โดยการเก็บข้อมูลแรงดันไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้า มีการชาร์ตไฟจนเต็มใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมง ดังตารางที่ 4.1 และทำการทดสอบการใช้พลังงาน คือ ตั้งแต่ แบตเตอรี่เต็มจนมีค่าแรงดันไฟฟ้าประมาณ 24 โวลต์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 ตารางการชาร์ตไฟ

วันที่	เวลา	(V)	(A)	หมายเหตุ
11/27/2018	9:35	25.2	6.65	เริ่มชาร์ตไฟ
	10:35	25.9	5.36	
	12:00	26.3	5.11	
	13:00	26.5	4.83	
	14:00	26.8	4.55	
	15:00	26.8	4.57	
	16:00	26.8	4.55	แบตเตอรี่เต็ม

ตารางที่ 4.2 ตารางการใช้พลังงาน

วันที่	เวลา	(V)	(A)	หมายเหตุ
1/7/2019	8:40	25.5	-	Test รถวิ่ง
1/7/2019	12:00	25.1	-	Test รถวิ่ง
1/7/2019	17:30	25	-	Test รถวิ่ง
1/8/2019	8:30	24.9	-	Test รถวิ่ง
1/8/2019	12:00	24.7	-	Test รถวิ่ง
1/9/2019	8:30	24.9	-	Test รถวิ่ง
1/9/2019	12:00	24.2	-	Test รถวิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินโครงการและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินโครงการ

จุดประสงค์การสร้างรถเอจิวีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดภาระการใช้แรงงานคนใช้ส่วนงานที่ไม่จำเป็น จัดสรรเวลาการทำงานให้เป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น

จากการโครงการรถเอจิวีนี้ ทำให้ได้ศึกษาความเป็นไปของระบบอัตโนมัติ และแนวโน้มการใช้งานรถเอจิวี อีกทั้งยังได้ศึกษาทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในโครงการนี้ เช่น การออกแบบทั้งทางกลไกและทางระบบไฟฟ้า รวมทั้งการเขียนโปรแกรมภาษา PLC การใช้งานอุปกรณ์เครื่องมือทางกล การออกแบบระบบความปลอดภัย

หลังจากการเก็บข้อมูลการทำงานของรถเอจิวีแล้ว ได้นำข้อมูลมาเสนอให้กับทางบริษัทพบว่า มีผลการทดลองที่ตรงกับทางบริษัทที่ต้องการคือ รถมีความสูงไม่มากเกินไปสามารถลอดใต้รถเข็นได้ มีความเร็วที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้ในไลน์การผลิต การใช้พลังงานและการชาร์จแบตเตอรี่ความเหมาะสมกับความต้องการของบริษัทคือ สามารถใช้งานต่อเนื่องได้ครบ 8 ชั่วโมง และสามารถชาร์จแบตเตอรี่ข้ามคืนได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ขั้นตอนการออกแบบรถเอจิวีนั้นต้องอาศัยความรู้ทางด้าน การออกแบบทางกล และทางไฟฟ้า เพราะฉะนั้นหากขาดความเข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วไม่สามารถทำโครงการนี้สำเร็จได้
2. โครงการนี้ทำด้วยกันทั้งหมด 2 คนคือ ผู้ออกแบบทางไฟฟ้า และผู้ออกแบบทางกล ผู้ออกแบบทั้งสองควรวางแผนการออกแบบการทำงานให้มีความสอดคล้องกันมากที่สุด เพื่อลดความผิดพลาดในการออกแบบ
3. การออกแบบโดยใช้อุปกรณ์ที่ทำการสั่งซื้อมาจากภายนอกนั้น ควรทำการศึกษาให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนทำการออกแบบเพราะอาจเกิดความเสียหายต่ออุปกรณ์ได้ เสียทั้งเวลาของผู้ออกแบบ และค่าใช้จ่ายของบริษัทอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] พงศ์เทพ ดวงมาศ. “การพัฒนาาระบบควบคุมอัจฉริยะสำหรับเอจวีวี” [Online]. Available : http://www.pnkreis.com/images/column_1336380076/control%20system%20of%20AGV.pdf. 2007.
- [2] Wikipedia. “Automated guided vehicle” [Online]. Available : https://en.wikipedia.org/wiki/Automated_guided_vehicle. 2019.
- [3] Factomart. “ประเภทของ Photoelectric Sensor” [Online]. Available : <https://mall.factomart.com/type-of-photoelectric-sensor>. 2019.
- [4] Omron. “Photoelectric Sensor” [Online]. Available : <https://www.ia.omron.com/support/guide/43/introduction.html>. 2007.
- [5] Omron. “Fiber Sensors” [Online]. Available : <https://www.ia.omron.com/support/guide/499/introduction.html>. 2007.
- [6] Factomart. “เลือก Sensor เป็นแบบ NPN หรือ PNP ถึงจะใช้กับ PLC หรือ Controller ของเดิมได้” [Online]. Available : <https://mall.factomart.com/type-of-photoelectric-sensor>. 2018.
- [7] Omron. “Photoelectric Sensor with Built-in Amplifier with New Connector Options E3Z” [Online]. Available : <http://www.mouser.com/ds/2/307/D04E3Z1204-27342.pdf>. 2007.
- [8] Misumi. “การเลือกใช้สายพานไหม้มีง” [Online]. Available : https://th.misumi-ec.com/pr/technical_zone/product_tips/sizing-timing-belts-and-pulleys.html. 2018
- [9] Misumi. “PLC สำหรับงานควบคุมเครื่องจักร” [Online]. Available : https://th.misumi-ec.com/pr/recommend_category/plc201810. 2018
- [10] System Upgrade Solution BKK . “SF_AZ No.1” [Online]. Available : [http://www.susbkk.co.th/upload/catalog/files/SF_AZ20Catalog2\(No.1\).pdf](http://www.susbkk.co.th/upload/catalog/files/SF_AZ20Catalog2(No.1).pdf). 2018.
- [11] Niphon Wansophark. “บทที่ 12 ภาพเขียนแบบเพื่อใช้งาน” [Online]. Available : <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~kjirapon/Drawing20Notes/Chapter%2012.pdf>. 2007.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

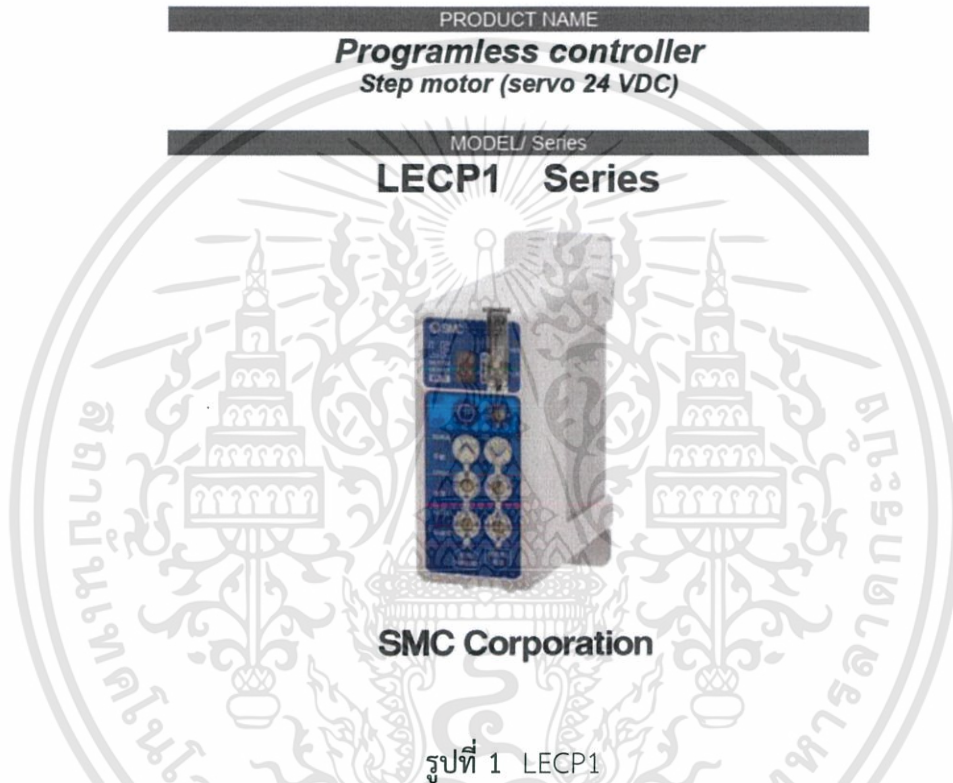
ภาคผนวก

ข้อมูลอุปกรณ์

1. คอนโทรลเลอร์

คอนโทรลเลอร์ยี่ห้อ : SMC

รุ่น : LECP1

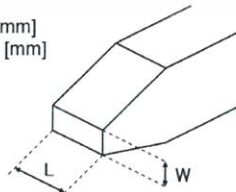

รูปที่ 1 LECP1

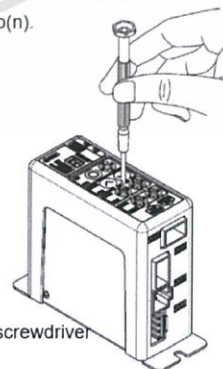
1.1 การตั้งค่าตำแหน่งและปรับค่าความเร็ว/ความเร่ง

Use a flat blade watchmaker's screwdriver of the size shown below when changing position switch (h) and the set value of the speed/acceleration switches (k) to(n).

<Size>
End width L: 2.0 to 2.4 [mm]
End thickness W: 0.5 to 0.6 [mm]

Magnified view of the end of the flat blade screwdriver

รูปที่ 2 การปรับตั้งค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มอเตอร์

Electric Actuator อเนกประสงค์ มีขนาดกะทัดรัด สามารถควบคุมได้โดยไม่ต้องใช้คอมพิวเตอร์

Note 1) Pushing force accuracy is LER10: $\pm 30\%$ (F.S.), LER30: $\pm 25\%$ (F.S.), LER50: $\pm 20\%$ (F.S.).

Note 2) The angular acceleration, angular deceleration and angular speed may fluctuate due to variations in the moment of inertia. Refer to "Moment of Inertia—Angular Acceleration/Deceleration, Effective Torque—Angular Speed" graphs on pages 406 and 407 for confirmation.

Note 3) The speed and force may change depending on the cable length, load and mounting conditions. Furthermore, if the cable length exceeds 5 m, then it will decrease by up to 10% for each 5 m. (At 15 m: Reduced by up to 20%)

Note 4) A reference value for correcting an error in reciprocal operation.

Note 5) Impact resistance: No malfunction occurred when the slide table was tested with a drop tester in both an axial direction and a perpendicular direction to the lead screw. (Test was performed with the actuator in the initial state.)

Vibration resistance: No malfunction occurred in a test ranging between 45 to 2000 Hz. Test was performed in both an axial direction and a perpendicular direction to the lead screw. (Test was performed with the actuator in the initial state.)

Note 6) The power consumption (including the controller) is for when the actuator is operating.

Note 7) The standby power consumption when operating (including the controller) is for when the actuator is stopped in the set position during operation.

Note 8) The maximum instantaneous power consumption (including the controller) is for when the actuator is operating. This value can be used for the selection of the power supply.

Specifications

Step Motor (Servo/24 VDC)

Model		LER□10K	LER□10J	LER□30K	LER□30J	LER□50K	LER□50J
Rotation angle [°]		310		320			
Lead [°]		8	12	8	12	7.5	12
Max. rotating torque [N·m]		0.32	0.22	1.2	0.8	10	6.6
Max. pushing torque (to 50% [N·m]) ^{Note 1)}		0.13 to 0.16	0.09 to 0.11	0.48 to 0.60	0.32 to 0.40	4.0 to 5.0	2.6 to 3.3
Max. moment of inertia [kg·m ²] ^{Note 2)}	LECP6/LECPJ/LECPM/JXCP1	0.0040	0.0018	0.035	0.015	0.13	0.05
	LECPA/JXC□3			0.027	0.012	0.10	0.04
Angular speed [°/sec] ^{Note 2)}		20 to 280	30 to 420	20 to 280	30 to 420	20 to 280	30 to 420
Pushing speed [°/sec]		20	30	20	30	20	30
Max. angular acceleration [°/sec ²] ^{Note 3)}		3000					
Backlash [°]	Basic type	±0.3		±0.2			
	High precision type						
Positioning repeatability [°]	Basic type	±0.05		±0.05			
	High precision type						
Lost motion [°] ^{Note 4)}	Basic type	0.3 or less		0.3 or less			
	High precision type						
Impact/Vibration resistance [m/s ²] ^{Note 5)}		150/30					
Actuation type		Special worm gear + Belt drive					
Max. operating frequency [c.p.m.]		60					
Operating temp. range [°C]		5 to 40					
Operating humidity range [%RH]		90 or less (No condensation)					
Weight [kg]	Basic type	0.49		1.1		2.2	
	High precision type	0.52		1.2		2.4	
Rotation angle [°]	-2/ arm (1 pc.)			180			
	-3/ arm (2 pcs.)			90			
Repeatability at the end [°] with external stopper		±0.01					
External stopper setting range [°]		±2					
Weight [kg]	-2/external arm (1 pc.)	Basic type	0.55		1.2		2.5
		High precision type	0.61		1.4		2.7
-3/external arm (1 pc.)	Basic type	0.57		1.2		2.6	
	High precision type	0.63		1.4		2.8	
Motor size		□20		□28		□42	
Motor type		Step motor (Servo/24 VDC)					
Encoder		Incremental A/B phase (800 pulse/rotation)					
Power supply [V]		24 VDC $\pm 10\%$					
Power consumption [W] ^{Note 6)}		11		22		34	
Standby power consumption when operation [W] ^{Note 7)}		7		12		13	
Max. instantaneous power consumption [W] ^{Note 8)}		14		42		57	

รูปที่ 3 ข้อมูลมอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายธีรภัทร รัตน์โชติวงศ์
วันเดือนปีเกิด 25 มีนาคม พุทธศักราช 2540
ที่อยู่ปัจจุบัน 225 ซอยพัฒนาการ 30 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
10250
เบอร์โทรศัพท์ 083-880-5991
E-mail wise.teerapat33@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พุทธศักราช 2547-2552 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา
จาก โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร
พุทธศักราช 2553-2555 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร
พุทธศักราช 2556-2558 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
สายการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์
จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร
พุทธศักราช 2559-2562 ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา หลักสูตรวิศวกรรมแม่คคาทรอนิกส์
ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุม คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

พุทธศักราช 2561 ฝึกงานบริษัท พานาโซนิค แอ็ฟไลแอนซ์ อาร์ แอนด์ ดี เซ็นเตอร์
(ประเทศไทย) จำกัด
แผนก Refrigerator
ฝึกงานสหกิจศึกษา บริษัท เอส.เอ็ม.ซี. (ประเทศไทย) จำกัด
โรงงานระยอง
แผนก Technical

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้